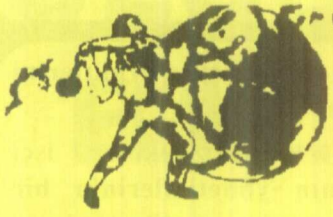

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Ağustos 2007, Yıl 11, Sayı: 249 Fiyatı: 1.50 YTL (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST

BİRLEŞİK-GERNE-HÜKÜMETİ!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Emekçi Düşmanı

"Sosyal Güvenlik

Yasası"na Karşı

BASKILARA
SON

YÖNETME HAKKI
BİZİMDİR

BU
MEMLEKET
BİZİMDİR

..
MÜCADELE!

Açıklama ve Özür

Gazetemizin basıldığı Ortam matbaasında yaşanan yönetim değişikliği sonucunda gazetemizin basılmasında gecikme olmuştur. Yeni bir matbaada basılan gazetemizin önünde her zamankinden daha da zor bir süreç bulunuyor. Baskı masraflarında yaşanan artışlara rağmen, reklamsız ve sermayeye dayanmadan, yürekli ve mücadelede şip çıkanın kişilerin emeği ve mali katkılarına yürüttüğümüz yayını durdurmamakta kararlıyız.

Önümüzde gazetemizi daha da geliştirme ve daha geniş bir abone ağı yaratma görevi durmaktadır. Önümüzdeki dönemde, KSG'ye sahip çıkan tüm yoldaşlarımızı bu yönde uğraş vermeye ve ülkemiz tarihindeki en uzun süreli devrimci yayını olan KSG'nin daha da güçlenmesine katkı koymaya çağırıyoruz.

Bu gazete tüm Marksist-Leninistlerin mücadele aracıdır. Onu geliştirmek ve daha güçlü bir silaha dönüştürmek bizlerin elindedir.

Tüm okurlarımızdan son dönemde gazetemizin baskısında yaşanan sorunlar sonucunda oluşan aksaklıklardan dolayı özür diliyoruz ve onların da bu mücadelenin bir parçası olduğunu bilerek desteklerinin yanımızda olacağını umuyoruz.

Daha güçlü bir KSG için mücadeleye devam...

KSG YK

Bu Sayı Neler Var...**Makaleler**

Ulusal Sorunda Bazı Hususlar.....	3
Sendikaların Sosyal Güvenlik Yasası İle İlgili Tutumu Üzerine.....	5
Türkiye'de Seçim ve Bazı Sonuçları...	9
İnternetin Zararları.....	15

Köşe Yazıları

Yakın Takip.....	4
Sosyalist Gözlem.....	6
Anka Kuşu.....	8
Kavgamız.....	9

Bilim Dünyası

Doğada Evrimle İlgili Yeni Bulgular....	10
Bilgisayar Klavyesi Tarihe mi Karşıyor?.....	10

Haber-Yorum

Mecelis'te yumurtalı protesto.....	7
KSP, EDON'un Düzenlediği Yaz Şenliğine Katıldı.....	11

Kültür-Sanat

Kendilerine 'Sanatçı' diyen tüm Kıbrıslılara açık mektup.....	12
Tümsek.....	13

Klasiklerden

Raboçaya Gazeta'ya Makaleler.....	16-17
Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği:	
Tezler Bölüm II.....	20-21

Tarihten Sayfalar

İran Üzerine.....	21-22
-------------------	-------

KSG'den Okuyucuya**Bu Yasa Engellenmelidir!**

Ülkemizin kuzeyinde hükümetçilik yaptığını zannedenler, IMF tarafından Türkiye'ye, Türkiye tarafından da kendilerine dayatılan sözde emekçiyi koruyan yıkım yasalarını geçirmeye çalışıyorlar.

Bu yasalardan bir tanesi de "Sosyal Güvenlik Yasası"dır.

Bu yasa sadece ülkemizde değil, uluslararası bir nitelik taşıyan ve dünya emperyalist sisteminin tüm ülkelerde uygulamaya çalıştığı bir yasadır.

Bazı ülkelerde -Latin Amerika ülkeleri gibi-, yıllardan beridir uygulamada olan yasaya karşı son yıllarda yükselen bir mücadele verilirken,

Bazı ülkelerde ise, bizim ülkemiz gibi (hem de sadece kuzeyde değil, güneyde de), yeni yeni uygulamaya konulmaktadır.

Bu yasanın ortaya koyduğu bazı gerçekler vardır;

Bu yasa sadece sermaye sınıfının işçilere karşı uyguladığı sıradan saldırılar değildir.

Giderek daha çok iç içe geçen dünya kapitalist ekonomisi her geçen gün daha fazla sömürü alanlarına ihtiyaç duymakta ve kaçınılmaz olarak işçilerin haklarına saldırmak durumunda kalmaktadır.

Ve bu saldırılar tüm dünya işçilerine karşı ortak saldırıya dönüşmektedir.

İşte bu nedenle bu saldırılara karşı ortak mücadele şarttır.

Ülkemizin kuzey ve güneyindeki işçiler, emekçiler yalnız olmadıklarının farkına varmalıdırlar.

Nasıl ki dünya sermaye sınıfı işçilere karşı her türlü işbirliğine gitmektedir, aynı şekilde tüm ülkelerin işçileri, emekçileri, ezilenleri güçlerini birleştirmeli ve bu saldırılara karşı ortak mücadele yürütmelidir.

Sermayenin saldırılarına karşı herhangi bir ülkede kazanılacak zafer diğer ülkelerdeki mücadelelere güç katacaktır.

Ülkemizde bu mücadeleyi kazanabilmek için ilk önce devlet dışında kalan özel sektör işçilerinin de örgütlenmesi gereklidir.

Özel sektördeki işçiler ya var olan sendikalara üye olup örgütlenmeli, yada kendi sendikalarını ortaya

çıkartıp yeni işçi örgütlerini yaratmalıdır.

Bugün ülkemizdeki işçi sendikalarının yönetimlerinin bir çoğu sermayeye teslim olmuş durumdadır.

Bu sendikaları gözden çıkarmak tabii ki doğru değildir.

Sermayeye teslim olmuş olan sendikaların bazılarında, örgütlenmek ve işçiden yana yönetimler oluşturmak mümkün olabilir.

Bu sendikalarda mücadele sonuna kadar verilmeli ve eğer başka seçenek kalmazsa yeni işçi sendikaları oluşturularak örgütlülük sağlanmalıdır.

İşte bu şekilde sermayenin saldırılarına karşı mücadele yükseltilebilir ve sermaye sınıfını ülkemizde yenilgiye uğratarak tüm diğer ülke işçilerine de güç katabiliriz.

Ancak mücadele bununla da kalmamalıdır.

Sermaye sınıfına karşı verilecek ekonomik mücadele siyasi mücadeleyle birlikte yürümelidir.

Yani sermayenin saldırılarını durdurmak yeterli değildir.

Önemli olan sermaye sınıfının bu saldırıları yapabilmesi olanaklarını onun elinden almaktır.

Buda sermaye sınıfı iktidarını yıkmak ve işçi sınıfı iktidarını kurmakla mümkündür.

Bunu yapmak mümkündür, yeter ki işçiler ellerindeki gücün farkında olsun, yeter ki dünyada yalnız olmadıklarının ve tüm ülkelerin işçilerinin çıkarlarının ve mücadelelerinin ortak olduğunun bilincinde olsun.

Bu belli bir birikimin sonucunda olacaktır ve bugün bunun bilincinde olan az sayıdaki işçilere büyük görevler düşüyor.

Çünkü onların bilinçli duruşları, onların işçi sınıfına önderlik yapmalarını gerektirmektedir.

Çünkü onlar tüm diğer işçi kardeşlerini de bilinçlendirmek ve örgütlü hale getirmek durumundadırlar.

Ve ilk olarak örgütlü hale gelmesi gereken de onlardır.

Tüm işçiler örgütlenin, bu mücadele sizin!

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sitki Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Comment Grafik ve Yayıncılık LTD.

Adres: 46 Müftü Ziya-i Sok.

Arabahmet Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 77 557

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ULUSAL SORUNDA BAZI HUSUSLAR

1. ULUS TANIMI

Stalin'in meşhur ulus tanımını tekrarlayalım:

"Ulus, dil, toprak, iktisadi yaşam birliği ve ortak kültür biçiminde beliren ruhi şekillenme birliğinin hüküm sürdüğü, tarihi olarak meydana gelmiş istikrarlı bir topluluktur." (Marksizm ve Milli Mesele. J. Stalin. 1913)

Bu tanım 1917 öncesinin modern uluslar olarak bilinen burjuva uluslarının bir incelemesine dayanarak oluşturulmuştur.

Ulusları, burjuva uluslar olarak oluşturan temel faktör iktisadi yaşam birliğidir. Burada ulusların tarihi olarak oluşmuş toplumlar olduğu olugusu gayet bariz olarak görülür. Kapitalizm öncesi toplumlarda yaygın olan bölgesel ayrımları yıkacak, feodal ve kavim farklılıklarını yıkacak yetenekte, daha doğrusu yıkmak zorunda olan bir güç, ekonomik bir güç ortaya çıkmasaydı, kapitalizm ticareti, sanayiye ve şehirleri, ve böylece yolları ve iletişimi geliştirerek farklı bölgeleri birbirlerine bağlamasaydı ve böylece de bölük pörçük bu toplumu dili bir, toprağı bir, ruhi şekillenmesi bir olarak birleştirerek bir sınıfı, burjuvaziyi doğurmasaydı, uluslar da oluşamazdı. Stalin'in tanımının bize sunulduğu dönemde ve öncesinde ulusları burjuvazi oluşturuyordu. Bu nedendir ki bu uluslara, burjuvazinin oluşturduğu bu uluslara burjuva uluslar ve o dönemde modern uluslar deniyordu.

İyi ama tarih sadece burjuva ulusları bilmez. Tarih burjuvazinin iktidardan al aşağı edilip yok edildiği ulusları da bilir. Tarih sosyalist ulusları da bilir. Güneş balçıkla sıvanamaz. Geçtim Troçkistlerden dünyanın tüm emperyalistleri bile bu işi beceremez. Modern uluslar sosyalist uluslardır. Bugün bunların yenilgi ile karşılaşp burjuva uluslar haline dönüştürülmesi çabaları bu olguyu ortadan kaldırmaz. Tarih modern ulusların sosyalist uluslar olduğunu, burjuva ulusların ise modern uluslar olmadığını, eski, demode, artık geçerliğini yitirmiş ve geçmişe ait uluslar olduklarını, gerici uluslar olduklarını açıkça ilan etmiştir.

Bu meyanda, tarih ulusların sadece burjuva oluşumunu, kapitalizm üzerinden sağlanan bir birlik üzerinden oluşumunu bilmez. Tarih aynı zamanda ulusların sosyalist oluşumunu, onların iktisadi yaşamı birliğini ve böylece de dil, toprak ve ruhi şekillenme birliğini sosyalizm üzerinden oluşturdukları bir uluslaşma tarzını da bilir. Güneş balçıkla sıvanamaz. Geçtim Troçkistlerden dünyanın tüm emperyalistleri bile bu işi beceremez. Uluslaşmanın bu tarzı burjuvazi tarafından yok edilme tehdidiyle karşı karşıya olan küçük uluslar için, kavimler için, kapitalizm öncesi şartlarda yaşayan halklar için tek kurtuluş yolu ve en hızlı gelişme ve uluslaşma yolu olduğunu ispatlamıştır.

Bu meyanda Stalin'in ulus tanımı sadece burjuva uluslar için değil, yeni tarihi içeriğiyle sosyalist uluslar için de geçerlidir.

2. ULUS TANIMININ ÇARPITILMASI VE BU

ÇARPITMANIN BURJUVA GERİCİ İÇERİĞİ

İ. Kaypakkaya millet ve milli hareket tanımını ileri sürerken, milletin burjuvazi ve toprak ağaları da dahil, tüm ezen ve ezilen sınıflarıyla birlikte millet olmanın unsurlarına sahip bir toplum olduğunu ileri sürer. Onu, değişmez bir kategori ilan eder. Tarihi olarak oluşmuş, kapitalizmin şafağında oluşmuş fakat değişmez bir toplum türü? Bu toplum İ. Kaypakkaya'ya göre sosyalizmin ileri bir aşamasına kadar değişmez ve sosyalizmin ileri bir aşamasında da yok olur gider.

Stalin 18 Mart 1929 tarihli "Meşkov, Kuvalçuk ve öteki yoldaşlara cevap" başlıklı yazısında şöyle diyor: "... Eski ulusların, burjuva ulusların Sovyet Rejimi altında hayatlarını sürdürebileceklerini mi düşünüyorsunuz? Bir bu eksikti..."

Çok doğru. Bir bu eksikti.

İ. Kaypakkaya uluslardan sadece ve sadece burjuva ulusları anlayarak, burjuvazinin alt edilişi üzerinden oluşan sosyalist ulusları görmeyerek, ulus, millet kategorisinin tarihi bir kategori olduğunu, yani herşey gibi değiştiğini görmeyerek büyük bir yanılğı içine düşmektedir.

Bu yanılğının, milli büyük burjuvazinin kesinkes milli hainler saflarına katıldığı, emperyalizmin kopmaz bir parçası haline geldiği günümüzde milli hareketlere yaklaşım açısından ne kadar gerici sonuçlara yol açmak zorunda olduğu açıktır. Bugün burjuva olan ulus, tüm sınıflarıyla birlikte, sömüreni ve sömürüleniyle birlikte kaldıkça ulus olarak varlığını yitirme tehdidi altındadır. Ulus olarak var olabilmek tüm ulusları burjuvalarını yenmiş, burjuvalarını alt etmiş uluslar olmaya zorlamaktadır. Ulusal hareket olmak, yerli büyük burjuvaziyi ve toprak sahiplerini karşıya almayı gerektirmektedir. Tam da böylesi şartlarda İ. Kaypakkaya ulus olmaktan sadece burjuva ulus olmayı anlayarak, ulusal hareketten burjuva ulusun tüm sınıflarının katıldığı burjuva bir hareketi anlayarak ulusal mücadeleyi imkansız kılmaktadır.

İkinci olarak, bu yanılğı içerdikleri tüm sınıflarla değişmez bir kategori oldukları ilan edilen burjuva ulusların sosyalizmin üst aşamasına kadar varlıklarını sürdüreceklerini ilan ederek, sosyalizmin inşası teorisi açısından aşırı gerici, Buharinci bir teori, daha doğrusu bunun modern şekli olan Maocu bir teoridir. Burjuvaziyle birlikte sosyalizmi inşa teorisinin ta kendisidir. Bizim burjuvaziden kopmaya hiç mi hiç niyetleri olmayan sözde Marksistlerimiz bu basit olguyu da göremezler. Gösterenlerden de hiç mi hiç hoşlanmazlar. Bu da anlaşılır bir şeydir. Sınıf savaşı gayet anlaşılır bir şeydir.

3. ULUSAL HAKLARA SAHİP OLMAK

İbrahim Kaypakkaya büyük ve haklı bir nefretle Kürtlerin kendi kaderini tayin etme haklarını reddetmeye çalışan rakiplerine şu şekilde karşı çıkar: Sadece ulusların, ve bir bütün olarak ulusların kendi kaderini tayin etmek, ayrılıp ayrı devlet kurmak hakkı vardır. Sizler Kürtlerin Şeyh

Said döneminde ve bugün ulus oluşturmadıklarını ilan ederek onların bu haklarını reddediyorsunuz. Halbuki Kürtler Şeyh Said döneminde bile bir ulus oluşturmuşlardı. Stalin'in tanımındaki tüm maddelere sahiptiler.

Bu yaklaşımdan üç gerici sonuç çıkar:

Birincisi Kürtlerin yaşam tarzıyla ilgilidir. Arayan bulur misali Şeyh Said döneminde Kürtler arasında iktisadi yaşam birliği, yani gelişmekte olan bir kapitalizm ve burjuvazi, bir ticaret burjuvazisi olsun aramak abesle iştigaldir. Ermenilerde burjuvazi ve kapitalizm Türklerden daha çok gelişmişti. Türklerde de Kürtlerden daha çok ve Türklerde hemen hemen hiç sanayi burjuvazisi yoktu. Ticaret burjuvazisi az biraz yaygındı. Kürtlerde burjuvazi ve kapitalizmin ilkel şekilleri bile yoktu. İyi ama, ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunacağım diye bir ulusun yaşam şartlarının anlaşılmasını imkansız kılırsam, bu yaşam şartlarını kendi arzularına uydurursam, o ulusa yararlı bir çalışma, Komünist bir çalışma yapmam imkansızlaşır. Böylesi bir yaklaşımla oluşturulan siyaset kaçınılmaz olarak o ulus için zararlı bir siyaset olur.

İkincisi, burjuva şartlarda yaşamayan ulusların kurtuluşu sorunuyla ilgilidir. Ulusal sorunun sadece "modern" burjuva ulusların kurtuluşu sorunu ile kısıtlı kalamayacağı, ulusların kurtuluşu sorununun sömürgelelerin kurtuluşu, sömürge halkların kurtuluşu sorununu da içerdiği, sömürgeleler sorunu şeklinde genişlediğinin açıkça ortaya çıktığı bir dönemde ulusal haklara ancak ve ancak burjuva şartlarda yaşayan ulusların sahip olduğunu ilan etmek tamı tamına da İkinci Enternasyonal'in sömürge halkları dikkate almayan, ulusal sorunu Avrupalı "modern" uluslarla kısıtlayan yaklaşımıyla uyusmak demektir.

Üçüncüsü, burjuvalarla birlikte kurtuluş sorunuyla ilgilidir. Ulusların sovyetik kurtuluş tarzının onların kurtuluşunun en uygun yöntemi olduğunu ortaya koyduktan sonra, burjuvazi milli varlığı emperyalizme satmaya başladıktan sonra, bir ulusun ancak ve ancak kendi burjuvazisiyle birlikte kurtulabileceği, burjuvaları dışlayan bir yaklaşımın ulusların kurtuluşuna karşı çıkmak olduğu ilan edilmektedir. Ulusun ancak ve ancak burjuva, ve hatta feodal bir ulus olarak kurtulabileceği, başka türlü bir kurtuluş mücadelesinin olamayacağı ilan edilmektedir. Bu ulusların sovyetik kurtuluşuna karşı savaşı açmaktır. Ve bu tabii ki burjuvaziyle birlikte sosyalizmi inşa teorisiyle çakışmaktadır.

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com **Akif AKSAKAL**

Hükümet Fakirleri Eversin!

Hükümetimizin akla hayale sığmayacak icraatları devam ediyor.

Geçtiğimiz ay Meclis gündemine yeni bir yasa getirildi.

Bu yasaya göre, havaalanına gelen vatandaşları alanda karşılayabileceklere kısıtlama getiriliyor.

Tek kıstas var; o da birinci derecede yakını olmak!

Bunun dışında, örneğin bir arkadaşınızı, komşunuzu, aile dostunuzu havaalanında karşılamaya gidemeyeceksiniz.

Bunun denetimini nasıl yapacakları ise ayrı bir kaos...

Havaalanına giren her aracı durdurup yolcu listesindeki kişiyle soyadlarının tutup tutmadığını kontrol edeceklerse işimiz var...

Ancak buna en çok taksiciler bayıldı.

Çok hoşlarına gitti.

Kıç kadar yere götürmek için 40 YTL'den tarife açan taksici gardaşlar sevinmeyecek de, gemi kaptanları mı sevinecek?

Kamuoyuna yansıyan tek karşı tepki ise, turizmcilerden geldi.

Eh, onların da işleri bozulacak tabii.

Otellerinde konaklamak için gelen müşterileri havaalanından otel servisi ile almak gibi bir "jest" yapamayacaklar.

Bunu yapabilmeleri için her gelen müşteriye nüfuslarına geçirmeleri gerekecek, ki bu daha

pahalıya patlar.

Açıkgöz turizmciler, belki de otel tarifesinde yer alan "havaalanından karşılama ücreti" kısmının ellerinden gideceğinden çekiniyorlar, belki de otellerinin klâsının sarsılacağından...

Ama burada isyan etmesi gereken, trilyonlarla oynayan kumarhane, casino ve otel sahipleri değil ki...

Sıradan, gariban vatandaş olmalı...

Bu memlekette havaalanının toplu taşıma servisleri yok.

Bu memlekette, gece ya da gündüz fark etmez, havaalanına indiğinizde sizi gideceğiniz yere götürecek toplu taşıma aracı da yok.

Otobüs, minibüs, tramvay, tren, metro hak getire...

Ya özel aracınızı, yurtdışına gitmeden önce havaalanına park edecek ve döndüğünüzde ona binip gideceksiniz,

Ya bir tanıdığınıza rica edip sizi havaalanından almasını isteyeceksiniz,

Ya da o zalım taksicilere en aşağısından 40 YTL'yi bayılıp evinize dönüp, "Oh be iyi kazıklandık, hadi bi' çay demleyelim" diyeceksiniz.

Hükümetin gündeminde, parası olmayan, uçak parasını dahi zar zor denkleştirip adaya dönen işçi, öğrenci, emekçi vb. takımı yok!

Onlar için varsa yoksa, zengini daha zengin etme telaşı...

Fakirin canı cehenneme kardeşim!

Ayrarı yok içmeye, uçakla gelir Kıbrıs'a!

Sizin neyinize uçak!

Sizin neyinize gemi!

Yüzerek gelin efendim!

Sonra da Girne Limanı'ndan yürüyerek gideceğiniz

yere gidin!

Taksiciler para kazanacak buruşda!

Sinir etmeyin hükümetimizi!

Memlekette eğitim çarpık, okullarda "Kuran, Kuran" diye imamlar dolaşiyor.

Devlet üniversitesi yok, parası olan okuyor!

Sağlık sistemi kendi halinde, hasta da olmasa ne güzel olur şu hastaneler...

Asayiş berkemâl, Yaşar Öz'ü tekrar memlekete soktuk muydu, vatan için kurşun atıp şerefnâme kazanır, biz de gururlanırız, "Türkiye'den sonra Kıbrıs da seninle gurur duyuyor" falan deriz.

Ekonomi Ankara'ya, IMF'ye havale, alayımız havale geçirmekteyiz.

Doğal alanlarımız biçare, Karpaz'a elektrik götürmekteyiz...

Şimdi de, toplu ulaşımın canına okunduğu gibi, arkadaşlarımızı da havaalanına sokmayacaklar!

Ya taksiye binersin, ya bu diyardan yürüye yürüye gidersin!

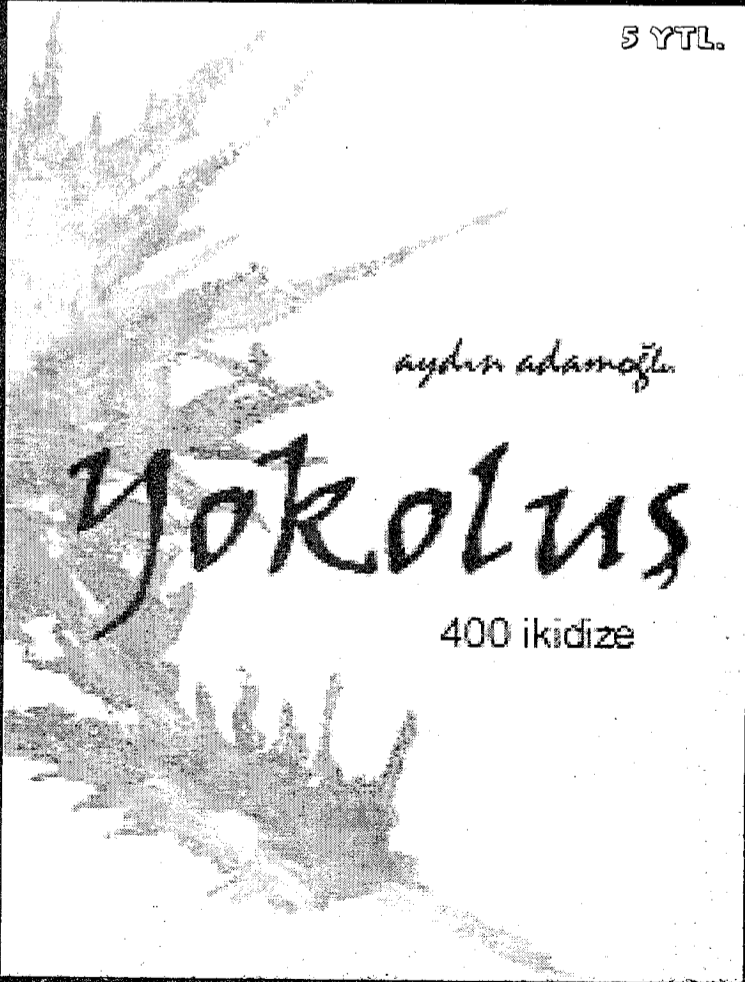
Bavulları da sırtına deve gibi yükleyip fazla kilolarını eritirsin...

Bu memleket daha nasıl kendine gelsin!

- Alo, Kamil, ben Akif. Geldim gardaş! Havaalanındayım, evet. Ne? Almadılar mı içeri? Nasıl iş yahu bu!? E, ben nasıl geleceğim, kaldım burada? Ne? Nasıl? Birinci derece yakınım mı olacakmış? Ne be, cezaevi görüşmesi mi bu?! Kesinlikle birinci derece yakınım olacak ha? Tamam abi, o zaman benimle evlenir misin? Bunu mu diyelim şimdi yani?

Değerli Şairimiz Aydın ADAMOĞLU'nun YOKOLUŞ İsimli Şiir Kitabı Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlandı.

Bu Değerli Esere Gazetemizin İrtibat Adresinden ve Telefonundan Ulaşabilirsiniz. Ayrıca Çok Yakında Tüm Gazete Bayilerinde ve Kitapçılarda.

Yoldaşlarımıza Mutluluklar

Gazetemizin yazarlarından da olan Derviş Bilge yoldaşımız geçtiğimiz ay içerisinde İlkay Ernez yoldaşımızla yollarını birleştirdi. 14 Temmuz akşamı düzenlenen düğün töreniyle evlenen yoldaşlarımıza KSG ekibi olarak bizler de

hayat boyu mutluluklar diliyoruz. Mücadele ve zorluklarla dolu bu yaşamda birbirlerine destek olmaları ve yoldaşlıklarını hep sürdürmeleri ümidiyle.

KSG

Sendikaların Sosyal Güvenlik Yasası ile İlgili Tutumu Üzerine

Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nın Meclis'ten geçip geçemeyeceğiyle ilgili tartışmalar sendikalar ve hükümet arasında devam ederken, aynı zaman dilimi içinde sendikalar da kendi aralarında bir başka gündemi de tartışıyorlardı. Sosyal Güvenlik Yasası'nın Meclis'ten geçtiği günlerde, basına bir kısmı yansıyacak olan Bu Memleket Bizim Platformu (BMBP) içindeki örgütlerin kendi aralarında uzun süredir, hatta kurulduğu günden itibaren yaşadığı bir başka sorun idi bu tartışılanlar:

BMBP'nin kurumsal bir yapıya kavuşması ve BMBP içindeki örgütlerin BMBP'nin kuruluş ilkelerine sadık olup olmadığı.

Sendikaların uzun süredir yaptığı bu tartışmanın anlaşılması açısından biraz geriye gidip bakmak lazım.

BMBP kurulduğu günden itibaren platformun belli motor güçleri vardı, bunlardan bir tanesi de CTP idi, hatta bu parti ve yörüngesindeki sendikaların toplamı platformun en büyük motor gücünü oluşturuyordu. O dönem içerisinde BMBP'nin gerçekleştirdiği tüm eylemlerde bu güçler etkili oldular, BMBP içinde bazı örgütlerin muhalefeti de her zaman yok sayıldı, işler iyi gidiyordu, dolayısı ile BMBP içindeki muhalefet de bu iyi gibi görünen işlerin bozulmaması adına taviz üstüne taviz veriyordu, bu süreç CTP hükümete gelene kadar sürdü.

"Bir adamı tanımak istersen, ona makam ve mevki ver" misali CTP hükümet koltuğuna oturduğu günden itibaren BMBP içindeki sendikaların bazıları CTP ile çelişki yaşamaya başladı. Önce mali protokol süreçlerinde, daha sonra da Sosyal Güvenlik Yasası gündeme geldiğinde sendikaların birçoğu ile CTP çelişki yaşamaya başladı.

Fakat bu gelişen süreç içinde sendikalar da kendi aralarında bir dizi tartışma yaşıyorlardı. Örneğin KTAMS hem mali protokol görüşmelerinde masaya birlikte oturduğu sendikalara ihanet ediyor, hem de Sosyal Güvenlik Yasası tartışmalarında ve eylem süreçlerinde diğer sendikalardan farklı hareket ederek sendikal birliği bozuyordu. DEV-İŞ ise pek de farklı değildi, hem BMBP içindeki tartışmalara taraf oluyor, BMBP'de

alınan kararlara katkıda bulunuyor, daha sonra da dönüp, söz konusu yasa için bakanlıkla görüşmeler yapıp, ilgili bakana önerilerde bulunuyordu ve tüm bunları da BMBP'nin "bu yasa tek tip değil, bu yasayı biz görüşmeyiz" kararlarına rağmen yapıyordu. Esasında bu iki sendika CTP'nin BMBP içindeki en büyük iki müttefiki durumundadırlar ve CTP de bu iki büyük sendikayı, sendikal birliği bozmak adına çok akıllıca kullanıyor.

Peki BMBP içinde yaşanan bu günahlar sadece bu iki sendikaya mı aittir? Pek tabii ki değil! CTP hükümet olduktan sonra BMBP içindeki tüm sendikalar el birliği ile CTP dışında kalan diğer partileri BMBP'den ihraç ederken, şimdi yaşanan bu günahın ortağı olacaklarını o günlerden ilan etmişlerdi. BMBP içindeki diğer Partilere herhangi bir bilgi verilmeden, Partiler ile herhangi bir görüşme yapmadan, sendikalar ve odalar kendi aralarında bir karar aldılar ve hatta bu aldıkları kararı topluma ilan etmeden, ilgili partilere de herhangi bir bilgi vermeden uzun süre de uyguladılar. CTP'nin giderayak, BMBP'ye son darbeyi vurma planının bir parçası idi bu yapılanlar ve sendikalar ve odaların tümü de bu plana onay vermişlerdi. İşte sendikalar, bugün işlenen ve işlenecek günahların ortaklığını o günlerden kabul etmişlerdi, çünkü BMBP'yi belli örgüt ve partilerden arındırmanın arkasında yatan niyet, CTP hükümetine karşı olası muhalefeti, oluşmadan sindirmek adına yapılmıştı.

CTP ile bir çok sendika arasında çelişki giderek derinleşti. Önce iki öğretmen sendikası ile hükümet arasında başlayan kavga, giderek bir çok sendika ve örgütün de içinde olacağı bir kavgaya dönüştü. Bu çelişki esasında ideolojik bir kavganın ürünü değildir. Aynı dünya görüşünü savunan ve aynı hedefe giden örgütlerin, siyasal çelişkisidir. CTP ve sendikaların söylemlerine baktığımızda her iki kanatta da "çözüm ve AB" söylemlerini görebiliriz. Fakat nihai hedefleri aynı olan bu örgütlerin, bu hedefe giderken bazı taktik farklılıkları olduğu bir gerçektir.

Peki durum bu ise, BMBP içindeki sendikalar ile CTP kavgası niye? Bu kavga, kim ne derse desin, özünde

BMBP içindeki liderlik kavgasıdır. CTP'yi ihraç edip de kendi liderliğini kurmaya çalışan örgütler (KTÖS, KTOEÖS gibi) arasında süren bir kavgadır.

BMBP'den CTP'yi ihraç etmek için yola çıkan sendikalar BMBP içindeki CTP'nin Truva atlarını (KTAMS, DEV-İŞ, Koop-Sen gibi) hesaba katmadılar ve bu engele takıldılar. Diğer sendika ve örgütler de, bu engelii ce aşabilmek için BMBP ilkelerini hatırlayıp ortaya çıkararak bu ilkeleri tekrardan BMBP üyesi tüm örgütlerin imzalamasını istediler. Bunu yaparken de bu ilkeleri, Kıbrıs Cumhuriyeti hakları, '77-79 Doruk Anlaşmaları, Annan Planı ile süslemeye çalıştılar.

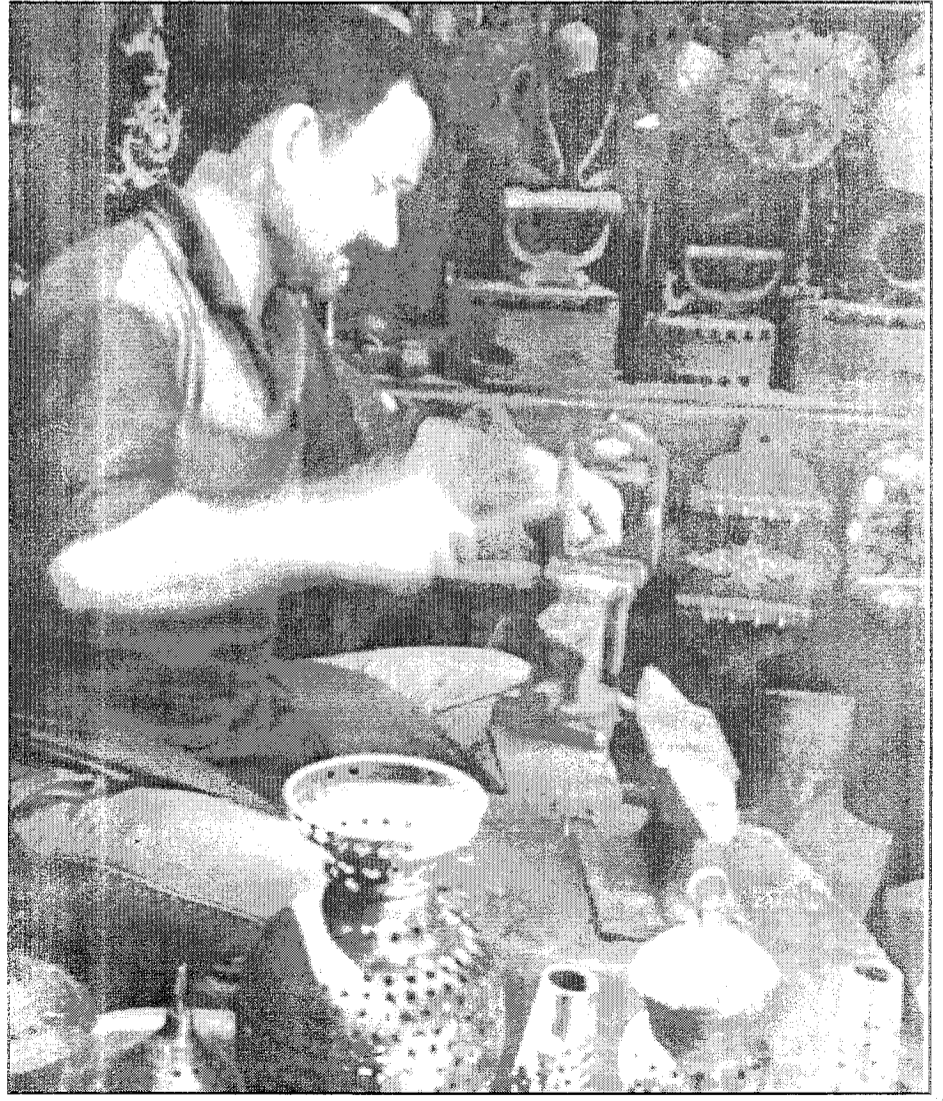
İşte bu noktada sendikacı yoldaşlarımız, nihai hedeflerinin esasında CTP'den pek de farklı olmadığını ilan ediyorlardı.

BMBP'deki tüm siyasi parti, sendika ve diğer örgütler bir araya gelip, önce bu ülkedeki sorunu doğru tespit etmeler, daha sonra

da bu soruna karşı mücadelenin ne olacağını konuşmalılar. Yoksa CTP'yi günah keçisi ilan etmek ve BMBP'den ihraç etmek, işin en kolay yolu ve softa şaşırtmacasından başka bir şey de değil!

BMBP içindeki tüm partiler, sendikalar ve diğer örgütler gerçekten bu ülkede barış ve anlaşma istiyorlarsa ve ortak vatanı kurabilmek adına mücadele vermek istiyorlarsa, önce oturup son 7 yıldır yaptıkları hataların bir muhasebesini yapmalılar ve bunlardan ders çıkarmalılar. Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki haklarımıza sarılmak ile mi ortak vatan yaratacaksınız? '77-79 Doruk Anlaşmaları ile mi ortak vatan yaratacaksınız? Annan Planı ile mi ortak vatan yaratacaksınız? Yoksa bu ülkenin sadece kuzeyinde örgütlenme ile mi ortak vatan yaratacaksınız? "Siz hala eski tas eski hamam gidiyorsunuz beyler" demek istemeyiz ama gerçek de bul

EMEĞİN RESMİ

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

BARİKATLARDAKİ İŞKENCEYE SON

Kuzey Kıbrıs'ı yöneten militarist rejim, kontrolü altında bulunan halka eziyet çektirmekten adeta zevk duyan mazoşistlerden oluşmaktadır dersek yanlış bir ifade kullanmış olmayız sanırım.

Varlığı halkı yanlış bilgilendirmeye dayanan bu rejim, uluslararası gerçekler ne olursa olsun idaresi altında yaşayan insanlara bu gerçeklerin tam tersi bilgiler vermeyi marifet saymaktadır.

Örneğin Çetinkaya-Luton maçı oynanamayınca bunu "Rumlar izin vermedi" yalanı ile açıklıyorlar.

Rejimin kontrolündeki basın her gün halkı bu ve benzeri yüzlerce yalan haberle dolduruyor. Böylelikle de halkın Kıbrıslı Rumlara karşı kin ve öfke duymasını, her türlü kötülüğü Rumlardan bilmesini sağlamaya çalışıyorlar.

Ne yazık ki yalana dayalı bu politika hala daha işgal rejimine arzu ettiği sonuçları sağlıyor.

Kapıların açılmasından sonra her iki ulusal topluluktan halk arasında şöven milliyetçiliğin artmasında rejimin yalanlarının payı büyüktür.

Halbuki bu halk düşmanı rejim kendi şövenist ve ayrılıkçı konumunu güçlendirmek için

yalanı politika olarak hayata geçirirken bunun yol açtığı kötü sonuçlardan doğrudan doğruya etkilenen yegane kesim işçi ve emekçilerdir.

Rejimin en önemli yalanlarından bir tanesi de Kuzey Kıbrıs'ta bağımsız ve egemen bir devletin var olduğu yalanıdır. Rejimin bu yalanı sürdürbilmesi Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan insanlara yaşamın her alanında sıkıntılar yaratmaktadır.

Bu yalan sayesinde Kıbrıslı Türklerin Kıbrıs Cumhuriyeti içerisindeki kazanılmış haklarının bir çoğu ortadan kaldırılmıştır.

İnsanlarımız özgürce seyahat edemiyorsa, tapulu mallarına sahip çıkamıyorsa, Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki genel refah düzeyinden yararlanamıyorsa, ücretleri düşükse, gençler uluslararası spor etkinliklerine katılmıyorsa, üreticinin ürünü ihraç edilemiyorsa hep bu sahte devlet olgusunda ısrardan kaynaklanmaktadır.

Tam 33 yıldır Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan insanlarımız bu ezgi ve cefa ile birlikte yaşamak zorunda

birakılmışlardır. İnsanımızın katlanmak zorunda olduğu tüm sıkıntılara karşın işgal rejimi iddia ettiği gibi ayrı bir devlet olmanın gerekliliklerini hiçbir zaman yerine getirememiştir.

Yıllarca işsizlik ve ekonomik çöküntü altında dayanamayıp yurtdışına göçmek zorunda kalan insanlarımız, sonunda işgal rejiminin yasaklarını delerek 1990'lı yılların başlarından beri işlemek için Güney Kıbrıs'a geçmeyi başarmıştır.

2003 yılında rejimin barikatların bazılarını açmak zorunda kalmasının en önemli nedeni de budur.

Barikatlar açılana kadar her gün binlerce Kıbrıslı Türk işçi sabahın 4'ünden kalkarak Kuzey Kıbrıs'ın her tarafından Pile'ye gitmekte ve orada da saatler süren kimlik kontrolü sonunda İngiliz üsler bölgesi üzerinden çalışmak için Güney Kıbrıs'a geçebilmekteydi. Pergama barikatında her gün işçilerin işe gidiş ve işten dönüş saatlerinde müthiş bir izdiham yaşanmakta, işçilere adeta işkence edilmekteydi.

Ne yazık ki barikatlar açıldıktan sonra da bu işkence bitmedi. Yine her gün, iki kez barikatlarda izdiham yaşanmaktadır. Bunun nedeni rejimin devlet olduğu yalanını sürdürme konusundaki inatıdır.

Bu yalana Kıbrıs Türk emekçilerinin inanmadıklarını bildiklerinden, zorla hergün çalışanlarımıza devlet olduklarını kanıtlama çabası içindedirler. Bu nedenle barikatlardan geçişleri kolaylaştırmak yerine bürokratikliği sürdürerek kendi kendimize devlet olduğumuzu kanıtlamaya çalışıyorlar.

Kıbrıs Cumhuriyeti makamları da kendi uygulamaları ile işgal rejiminin ekmeğine bal sürmektedir. Onlar kendi vatandaşları saydıkları Rumlardan hiçbir evrak ibraz etmelerini istemezken, hatta ülkemizi ziyaret eden özellikle AB vatandaşlarından bile evrak istemezken, Kıbrıslı Türkleri kimlik ibraz etmeye zorluyorlar. Kısacası ırkçı bir yaklaşımla kendi vatandaşları olduklarını iddia ettikleri Kıbrıslı Türklere karşı ırk ayrımcılığı yapmaktadırlar.

Buna karşın Kıbrıslı Türklerin kendi devleti olduğunu iddia eden kuzeydeki rejim sırf devlet olduğunu kanıtlamak için inadına her giriş çıkışta kimlik veya pasaport kaydı yapmakta!

Bu nedenle özellikle işçilerin işbaşı ve paydos saatlerine denk gelen saatlerde barikatlarda uzun kuyruklar oluşmakta emekçilerimize cehennem azabı çektirilmektedir.

Bu işkenceye derhal son verilmelidir.

Buna son vermek için alınacak tedbirler son derece

basittir.

1. Kapalı olan tüm geçiş noktaları karşılıklı olarak açılmalıdır. Mademki emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri tam 29 yıl kapıları kapalı tutup halkı birbirinden ve yerlerinden yurtlarından habersiz yaşamaya mahkum ettikten sonra ani bir kararla ada üzerinde karşılıklı geçişlerin serbest bırakılmasını sağladılar, bunu birkaç sınır kapısı ile sınırlamalarının anlamsızlığını da onlara anlatacağız. Ada üzerinde yüzde yüz serbest dolaşımın sağlanmasını talep ediyoruz.

Lefkoşa'da lokmacı barikatı, yeni kapı(Çağlayan), Baf Kapısı, gibi geçişe elverişli noktalar, bunu dışında Pirgo, Luricina, ve daha mümkün olan her noktada geçişlere imkan tanınmalı, ayrıca Ledra Palace geçişi de araç trafiğine açılmalıdır.

2. Geçişlerde pasaport ve kimlik kontrolleri kaldırılmalıdır.

3. Güneye ayrı, kuzeye ayrı araç sigortası uygulaması kaldırılmalıdır. Sigorta şirketleri verecekleri sigorta poliçelerini adanın her tarafını kapsayacak şekilde düzenlemelidir.

Kıbrıs sorununun daha 40 sene çözülemeyeceğini halkımız kavramış bulunuyor. Emperyalist güçlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin ancak kendi çıkarlarını ileri götürmek için pazarlık peşinde olduklarını Kıbrıslı emekçilerin sorunlarını kendilerine dert etmediklerini, ve Kıbrıs sorununu çözmekten aciz olduklarını artık anlamayan kalmamıştır.

Emperyalistlerden Kıbrıs sorununu çözmelerini beklemiyoruz. Çünkü bu sorunu güçlerimizi bir araya getirerek biz Kıbrıslı emekçiler çözeceğiz. Ancak bu mücadele süresince emekçilerimizin günlük sorunlarına çözümler üretmek de boynumuzun borcudur. Günlük sorunları da biz çözeceğiz. Emperyalist işgalcilere ve onların yerli işbirlikçilerine karşı mücadele ede ede çözeceğiz. Bu mücadeleler bizi Kıbrıs sorununun çözümü mücadelesinde istediğimiz işbirliği ve güç birliğine de ulaştıracaktır.

Emekçilerimizin günümüzdeki en önemli sıkıntılardan biri de her gün işe gidip dönerken kendilerine yaşatılan zulümdür. Bu zulmü sona erdireceğiz.

Her tarafta kapıları açacağız. Geçişleri tamamen serbest bırakacağız. Kapitalist karharyaların çifte sigorta yağmasına son vereceğiz. Ekmek parasını kazanabilmek için her gün saatlerce çalışmak zorunda kalan işçilerimize barikatlarda reva görülen işkenceye son vereceğiz.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyoruz,
Yine de 950 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyoruz,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı Daha
da Güçlendiriliyor!**

Meclis'te yumurtalı protesto

KSG-Özel
Erdem Oktar

Geçtiğimiz ay, birçok sendika ve kitle örgütünün ısrarlı muhalefetine rağmen Meclis'ten geçirilen Tek Tıp Sosyal Güvenlik Yasası örgütlerce protesto edildi.

Belediye Emekçileri Sendikası (BES), Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS), Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS), Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu (Dev-İş), Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası (KTAMS) ve Gümrük Çalışanları Sendikası (Güç-Sen) tarafından düzenlenen protesto eylemine yaklaşık 200 emekçi katıldı.

Meclis önünde sabah 10.00 sularında toplanmaya başlayan sendika üyeleri, "Birlik Mücadele Dayanışma", "Emeğin Partisi CTP, Hükümet Olunca Nerede?", "IMF Paketlerine Hayır", "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" sloganlarıyla eyleme başladılar.

Karikatürize edilmiş dövizler ve pankartların da taşındığı eylem, yasayı protesto eden kitle temsilcilerinin Meclis'e alınmaması ve sorunun muhataplarıyla görüştürülmemesi üzerine gerginleşmeye başladı. Meclis'in ön kapısından içeriye girmeyi

başaramayan örgütler, Afrika gazetesine bakan Meclis yan kapısını zorlamaya başladı. KTOEÖS yetkilisi Tahir Gökçebell'in Meclis duvarına çıkıp, elindeki kimlik kartını göstererek Meclis'e alınmasının şart olduğunu söylemesi ancak polisin buna yine engel olması üzerine tansiyon iyice yükseldi.

Meclis'e yumurta yağmuru

Polisle tartışma sürerken, bir anda eylemcilerden bazıları yanlarında getirdikleri yumurtaları Meclis binasının duvar ve camlarına fırlatmaya başladılar. Polisin çaresiz kaldığı "yumurta eylemi", kitlenin coşkusunu daha da artırdı. Meclis'in yan kapısından da içeri alınmamanın verdiği öfkeyle eylemci kitle Meclis'in arka bahçesini zorlama kararı alarak tekrar yürüyüşe geçti.

Polis şiddet kullandı

Arka kapıya varılmasıyla birlikte hem polisin, hem de eylemcilerin tansiyonlarının yükseldiği gözlemlendi. Sendika üyeleri ve temsilcileri Meclis'e girmek için ısrarcı olunca, polisin sert tepkisiyle karşılaştılar. "Madem Meclis bizim malımızdır, içeriye girmek de hakkımızdır" diyerek Meclis'in arka kapısına yüklenen eylemciler ile arasında arbede çıktı. Kimi

eylemciler olanca güçleriyle kapıya yüklenirken, kimileri de Meclis bahçesinin duvarını aşarak kapıyı zorlayan arkadaşlarına destek vermeye çalıştı.

Kapının eylemcilerin zorlamasına dayanamayarak açılması üzerine polis copları havada uçtu. Meclis bahçesine girmeyi başaran kitleye sert karşılık veren polis, birçok eylemciyi yerlerde sürükledi.

Bu sefer de ön kapıdan

Meclis arkasında bu arbede sürerken, ön kapıdan olay yerine giren sendika temsilcileri, arbedeye son veren açıklamayı yaptılar. Eylemin bu seferlik sona erdiğini kaydeden sendika temsilcileri, eylemlerinin artarak devam edeceğini ve liberal yasalarla emekçilerin haklarıyla oynayanları

rahat bırakmayacakları mesajını verdiler. Protestocu kitle, bir süre daha Meclis ön kapısında eylem yapıp sloganlar attıktan sonra, saat 13.00 sularında olaysız bir şekilde dağıldılar.

Sendikaların mücadelesi devam etmeli

CTP-ÖRP hükümeti, Meclis tatil dönemine girmeden alelacele Tek Tıp Sosyal Güvenlik Yasası'nı geçirerek, emekçilere yeni bir darbe daha vurdu. Sendikalar, bu süreçten sonra eylemlerinin artarak devam edeceğini birçok defa tekrarladılar. Önümüzdeki süreç, emekçilerle tek kelimeyle dalga geçerek, yürürlüğe soktukları liberal ve emek düşmanı yasaları "önemli ekonomik ve sosyal gelişmeler" olarak göstermeye çabalayan hükümeti zorlayacağına benziyor.

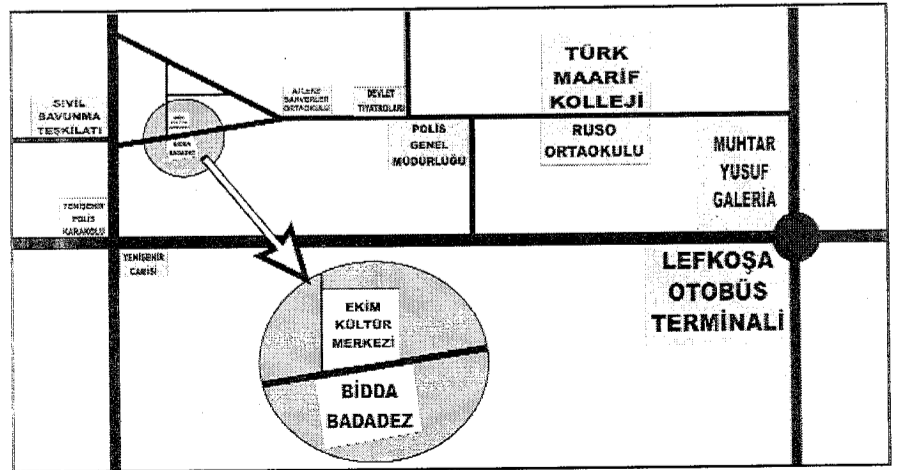

www.OzgurKibris.net
Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadelenin, İnternetteki Adresi Yeni Kurulumu İle Yine Sizlerle...

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaz Lefkoşa

Anka Kuşu

A. Savaş

TÜRKİYE'DE DARBE: ORDU DEĞİL, AKP YAPTI

Son dönemde, özellikle erken seçim yapılacağı belli olduktan sonra Türkiye'de ilginç gelişmeler yaşandı. Ordu AKP hükümetini hedefleyen "muhtıra"sını yayınladı, her tarafta "Cumhuriyet elden gidiyor" diye mitingler düzenlendi. Hatta, "ordu AKP'yi istemiyor, darbe yapacak" gibi yorumlar ayyuka çıkarıldı.

Gelişmeleri basından takip edenler için gayet mantıklıydı bu yorumlar.

Ama işin aslı böyle miydi acaba?

Bakmak lazım; AKP kim, ordu kim?

Her ikisi de Türkiye'de yaratılan emperyalist güdümlü sistemin koruyucu ve kollayıcı kurumları değil mi?

Ordu, yani Genel Kurmay'ın kumandanları, hani Türkiye'de Paşa denenler karşı mı AKP iktidarına?

Niye karşı olsunlar ki?

AKP iktidarı değil mi Türkiye'de uzun yıllardan sonra siyasi istikrar ortamını sağlayan?

AKP iktidarı değil mi Türkiye'de uzun yıllardan sonra ekonomide gelişme sağlayıp YTL'yi göreceli de olsa istikrara kavuşturan?

AKP iktidarı değil mi Türkiye'de uzun yıllardan sonra özelleştirmelerle ve emperyalist sermayenin yatırımlarıyla Türkiye'nin talanına halkın ses çıkarmasını hafifleten?

AKP iktidarı değil mi Türkiye'de uzun yıllardan sonra Türkiye'nin ABD ve AB karşısındaki "prestijini" yükselten?

Daha çoğaltılabilir bu sorular...

Ordu bu tür olguların ve temelde de yaratılan burjuva sistemin koruyucusu değil mi son tahlilde? Niye karşı olsun AKP'ye o zaman? Daha iyisi mi var Türkiye'de?

Laiklik için palavrası

AKP yeterince laik değil diye ordu tepki koymuştur diyenler var.

Biz bunun gerçeklerle pek de bağdaşmadığını düşünüyoruz. Öncelikle şunu iyi bellemek lazım, burjuvazi sermayeye ihtiyaç duyduğu kadar dine de ihtiyaç duyar. Günümüzde din, hem de en bağınaz şekliyle burjuva sistemin en güçlü dayanaklarından birisidir. Onsuz kitleleri idare etmesi kolay olmayacaktır, bunun çok iyi bilincindedir burjuvalar.

Burjuvazinin her türlü feodal gericiğe karşı durduğu dönemler tarihin derinliklerinde kaldı. O, işçi sınıfından korkmaya başladığı andan itibaren her türlü feodal gericilik, bağınazlık, yobazlık ve bilim dışılıkla ittifak kurmakta tereddüt etmez hale gelmiştir. (Uluslar arası emperyalizmin "kökten dinciliği" provokasyon unsuru olarak kullanması da ayrı bir konu...)

Denize düşen yılana sarılır misali...

Yeter ki, kökten dincilik sistemi olarak emperyalist ekonomiye darbe vuracak seviyeye ulaşmasın. Üretim ve tüketimi engeller boyuta taşınmasın. Türkiye'de var mı böylesi bir tehlike? Potansiyel olarak var tabii... Bu tüm dünyada var. Ama, kontrol altında olduğu ve şimdilik zarardan çok yarar sağladığı bir dönemde niye zayıflatılsın ki?

Üstüne üstlük, kökten dinciliği sistemle barıştıran AKP değil midir?

O zaman niyeydi bunca yaygara?

Kimilerine göre, ordunun bu çıkışları aslında AKP'ye güç vermek içindi. Orduya duyulan tepki nedeniyle AKP daha da güçlenecekti.

Ordunun bunu hedefleyerek davrandığını söyleyecek durumda değiliz ama, bir gerçek var ki ordunun bu tavrı karşısında doğal bir refleks gösteren kitleler AKP'ye daha da güç katmışlardır.

Bizce en mantıklı açıklama şu: AKP fazla büyümektedir. Özellikle Cumhurbaşkanlığı talebi ile bu çekişmenin başladığı unutulmamalı. Cumhurbaşkanlığı'nı da elde etmiş bir AKP evet tehdittir. Sistem anlamında değil, burjuva sistem dahilindeki rekabetten bahsediyoruz.

Ordu dediğimiz kurumun da aslında ve son tahlilde ekonomik bir kurum olduğu da düşünüldüğünde olaylar biraz daha açıklanabilir olmaya başlıyor.

Seçimlerin hemen ertesi günü Barosso'nun bu yöndeki açıklaması cümleler arasında kaynayıp gitti.

Barosso gibi "kurt" politikacılar her şeyin farkındalar. O ve onun gibi politikacılar AKP'siz bir Türkiye ile (bugün için) sorunlar yaşanacağını çok iyi farkındalar. AKP'nin onların ve de ABD'nin çizdiği rotadan şaşmadığının ve şaşmayacağını çok iyi farkındalar.

Hatta, gerekli görürlerse ordunun AKP'ye karşı değil, AKP'nin orduya karşı "darbe" yapmasını dahi sağlamaya hazırlar...

Aslında son yıllarda AB'ye uyum adı altında yapılan da bu değil midir?

Var mı paşaların itirazı?

Gözden Kaçmayanlar...Gözden Kaçmayanlar...Gözden Kaçmayanlar...

Hristofyas Aday

AKEL'den beklenen karar çıktı. Dimitris Hristofyas, 2008'in Şubat ayında Kıbrıs'ın güneyinde yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olacağını açıkladı. AKEL bu kararı toplam 1626 Parti kadrosunun katıldığı olağanüstü parti konferansında aldı.

Kıbrıs Rumları ve Kıbrıs Türklerinin gözü aydın. AKEL'in bu seçimden zaferle çıkması durumunda barışa ramak kaldı demektir.

Düşünün Kıbrıs'ın kuzeyinde CTP iktidarda, Güney'de de AKEL iktidarı, bu iki parti de sürekli barıştan ve anlaşmadan söz etmiyorlar mı? Ve her zaman da barışın önündeki engelin gerici milliyetçi liderlerin olduğunu yıllardır bizlere söylemiyorlar mı? Demek ki Hristofyas'ın seçimi kazanması durumunda bu engel ortadan kalkacak.

"Kendimizi yönetmek adına devrim gibi yasa"

Bu sözler bir zamanların hızlı sendika başkanı, şimdilerin de CTP BG milletvekili Ahmet Barçın'a ait. Barçın bu sözleri yeni Sosyal Güvenlik Yasası'nın ne kadar doğru bir yasa olduğunu savunmak için kullandı.

Doğrudur devrim gibi bir yasa, hem de ne devrim, polis coplarının gölgesinde gerçekleştirilen devrim. Meclis'in dışında

yasaya karşı eylem yapan Barçın'ın sendikacı yoldaşlarını polis coplarken, kendisi de meclisin kürsüsünde bu yasanın hayata geçebilmesi için oy veriyordu.

Barçın komik oluyorsun, ben zaten senin devrimci olmadığını biliyordum da, devrim ne demektir senin bilmediğini, bilmiyordum.

Kıvrıkoğlu Ağızından Kaçtı!

Barış Kuvvetleri Komutanı Korgeneral Hayri Kıvrıkoğlu "Türk askeri burada misafir değil, Kıbrıs öz be öz Türk yurdudur" dedi.

Güvenlik Kuvvetleri Komutanı Tümgeneral Mehmet Eröz de "Birleşik Kıbrıs yaratma hayali peşinde koşanların, artık Kıbrıs'ta eskiye dönüş olamayacağını anlamaları gerekir." dedi.

Bunları hatırlatmaya ne gerek var ki? CTP'nin teslimiyetçi ve işbirlikçi politikaları yüzünden bunların aksini söyleyen kaldı mı ki bu ülkede?

Çalışanlara Müjde!

Başbakan Soyer "Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nın Kuran-ı Kerim olmadığını, bir süreç içerisinde şartlardaki gelişmelere göre geliştirip ilerletmek gibi bir tasarı olduğunu" söyledi.

Bu sözleri Soyer, Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı yasallaşmadan söylemedi, Meclis tatile çıkmadan "yangından mal kaçırır gibi" yasa onaylandıktan sonra söyledi.

Çalışanların gözü aydın! Söz konusu yasa tasarıyken, şu anda mevcut çalışanları kapsamayacak yalanına sığınanlar, tasarı yasallaştıktan sonra, bu yasanın Kuran-ı Kerim olmadığını, süreç içerisinde şartlardaki gelişmelere göre geliştirip ilerletilebilecek bir tasarı olduğunu söylemeye başladı.

TÜRKİYE'DE SEÇİM VE BAZI SONUÇLARI

Türkiye'deki siyasi partiler, bunlar arasındaki rekabet ve dolayısıyla seçimler Türk burjuvazisinin memleketi yönetme yöntemlerinden biridir.

Burjuvazinin memleketi yönetmek için ihtiyaç duyduğu temel faktör halk kitlelerinin onun yönetimine karşı örgütlenmemesi, bu yönetimden hoşnut olmasa bile ona karşı faal olmamasıdır.

Bu amacı elde etmek için pek çok yöntemler kullanılır. Bunların bazılarında Türk burjuvazisinin yönetim yöntemleri başlıklı makalemizde değinmiştik.

Son seçimler öncesi ortaya çıkan e darbe, generallerin siyasi yorumları, milyonlar laiklik taraftarı toplantıları tüm bunlar AKP karşıtı, elden gitmekte olan laikliği korumak ve dolayısıyla memleketi AKP'den ve dindar 'yobazlar'dan korumak faaliyetleri olarak lanse edildiler.

Dini örgütlenmelerin bugünkü yaygınlığının ardındaki esas faktörün generallerin 1980 darbesi ve sonrasındaki yönetimleri olduğu akılda tutulursa, burjuvazinin dünyanın dört bir tarafında dini örgütlenmeleri ve faaliyetleri yaygınlaştırdığı akılda tutulursa, böylesi bir yorumun ve değerlendirmenin pek o kadar doğru olmadığı açıktı.

Geriyeye iki ihtimal kalıyordu.

Birincisi; bu hiçbir burjuva partisinin fazlasıyla güçlenmesini istemeyen generallerin başbakanlık kriz masası örgütlenmesinin, namı diğer 'derin devlet'in, devlet bürokrasisini ele geçirmekte ve dini gurupların çıkar ve taraftarı olarak iş yapan kadrolarla doldurmakta ve dolayısıyla lüzumundan fazla güçlenmekte olan AKP'nin kanatlarını kırma hareketi olabilirdi.

Bu temelde devletin sivil ve askeri bürokrasisinde, ve de dini bürokrasisinde yer alan ve bu konularını kullanarak var olan ve güçlü olan ve İran'daki dini bürokrasinin Şah'ın bürokrasisini devre dışı bıraktığı gibi kendilerinin

de devre dışı bırakılacağı korkusuyla AKP ve örgütlenmesini karşı duran ve bu amaçla, veya bu amacı kullanarak subaylar darbesi bile düşleyebilen bir kesim iş başı yaptı ve halkın geniş kesimlerini bu yönde harekete geçirdi.

İkincisi ise tam tersine bizzat AKP iktidarını güçlendirmek ve kollamak isteyen, subaylar-generaller darbesini gerekli ve faydalı görmeyen başbakanlık kriz masasının, namı diğer 'derin devlet'in, tamı tamına da yukarıdaki kesimi bir yandan onların varlığı korunurken, diğer yandan en azından ileride lazım olacakları günlere kadar tam bir yenilgiye uğratması, demoralize edilmesi ve AKP yönetiminin önünün iyice açılmasıdır.

Bunlardan hangisinin

amaçlandığını görebilmenin yolları ikiydi. Birincisi derin devlet saflarından kaynak olması gerekirdi. Bu olmadığı oranda eğilimleri iyi okumaya çalışmak ve tabii ki son tahlilde seçim sonuçlarını beklemek kalıyordu. Eğilimler AKP iktidarının korunacağı sinyallerini vermeye başlamıştı. Genel Kurmay Başkanı'nın e-darbe sonrası başbakanla konuşması sonrası başbakanın ve AKP'nin her şey yolunda işine devam edebilmesi ve de GK Başkanı'nın 'sizde bizi anlayın' dediğinin ilan edilebilmesi, tüm bunlar bu sonuca işaret etmekteydi.

Ama bu bile şu soruya yol açıyordu: Kanatları kırılmış bir AKP iktidarı mı?

Seçim sonuçlarını beklemek tek alternatifti.

Seçimler oldu. AKP'nin kanatları kırılmadı, kanatları güçlendi. Asker, sivil ve de hatta dini bürokrasinin laiklik ve de darbe diyerek gücünü korumaya çabalayan kesiminin kanatları kırıldı.

Irak'ta veya İran'da ve de Rusya'da olsalardı sadece kanatları kırılmazdı bunların. Tam bir yenilgiye uğratılıp hemen hemen yok edilirdi. Ama burası Türkiye. Bunlara ihtiyaç olabilir. Kenarda durmalarında mahsur yoktur. Hem onların öyle bağırıp çağırıklarına bakmayın siz. Vatan millet ortak çıkar uğruna her şeye katlanır onlar. Sabırla beklerler göreve çağrılmayı. Çağrılırlarsa ne

ala. Çağrılmazlarsa da vatan sağ olsun!

Kuzey Kıbrıs'ta Denktaş ve grubunun başına gelenler Türkiye'de CHP dönemlerinden ve hatta 1980 darbe dönemlerinden kalıntı bürokratların da başına geldi.

Bu amaçların tespitinde yanılmak mümkündür. Ama tüm bu seçim öncesi, seçimler ve sonrası dönem için kesinlikle söylenebilecek bir tespit vardır. O da şudur: Türk burjuvazisi bu seçimlerle bağıntılı faaliyetleri halk kitlelerini kendi farklı siyasi kanatlarının peşine takmak ve o farklı kanatlardan biri yada diğerini savundurtmak için kullanmakta; halk kitlelerini burjuva örgütlerin peşine takmak için bu tür farklılıklar üretip kullanmakta; bunları halk kitlelerini tümünden şaşırtmak ve paralize etmek için kullanmakta; halk kitlelerinin kendi çıkarlarını anlamaları ve o amaçla örgütlenmelerini düşünme imkanından dahi yoksun kılmakta oldukça yetkinleşmiştir.

Ve buradan şu esas noktaya geçebiliriz. Seçimlerle bağıntılı olarak burjuva saflarındaki gelişmeleri değerlendirmemiz tam doğru veya tamamıyla yanlış olabilir, biz tam doğru veya tamamıyla yanlış olabiliriz, ama bizler ce sadece bu değerlendirmeleri yaparsak ve orada kalırsak, burjuvazinin halk kitlelerini yönetme becerisinin bizleri de yönetme becerisi olarak geliştiğini de tespit etmemiz gerekir. Pek çok sol örgütümüz böyle yapmaktadır. Halbuki temel belirleyici faktör kendimizin bu dönemdeki konumunun doğru bir değerlendirmesini yapmak ve bundan ders çıkararak işçileri burjuvaziye devirmek amacıyla örgütleyebilmektir.

Marks'ın meşhur bir lafı var. "Filozoflar sadece dünyayı yorumladılar halbuki önemli olan şey onu değiştirebilmektir" diye.

Dünyayı değiştirmek için de komünistleri, bağımsız bir güç olarak bir çatı altında toparlamak, işçileri de onların etrafında burjuva iktidarını devirmek amacıyla toparlamak gereklidir.

Yapılan tüm değerlendirmeler de bu amaca hizmet etmelidir, yoksa hiçbir işe yaramazlar.

Kavgamız

Yusuf ALKİM

Özgürlük

Okulda defterime, sırama ağaçlara,
yazarım adını

Okunmuş yapraklara, bembeyaz
sayfalara yazarım adını

Yaldızlı imgelere, toplara tüfeklere,
kralların tacına

En güzel gecelere, günün ak
ekmeğine, yazarım adını

Tarlalara ve ufka, kuşların kanadına,
Gölgede değirmene yazarım.

Uyanmış patikaya, serilip giden yola,
Hınca hınc meydanlara adını ey
Özgürlük.

Kapımın eşliğine, kabıma kaçığıma,
içindeki aleve,

Canların oyununa, uyanık dudaklara
yazarım adını.

Yıkılmış evlerime, sönmüş
fenerlerime, derdimin duvarına,
Arzu duymaz yokluğa, çırpıplak
yalnızlığa, yazarım adını.

Geri gelen sağlığa, geçen her
tehlikeye,

Yazarım ben adını, yazarım.

Bir sözün coşkusıyla, dönüyorum
hayata,

Senin için doğmuşum, haykırmaya.
Ey özgürlük!

Böyle yazmış Paul Eluard, ne de güzel yazmış...

Geldim yoldaşlar, aslında hep buradaydım, fakat üzerimde taşımaktan çoğu zaman utandığım bir giysi vardı.

Ama buradayım şimdi, üzerimde giymek istediklerim ve boynumda iki tane metal parçası olmadan, takarak yerine orak-çekiç kolyemi.

Özgürlük ne güzel şey ve mücadele vermek tüm insanlığın özgürlüğü için.

Biliyorum gerçek özgürlüğü ancak bu çürümüş düzeni yakarak elde edebilir ancak insan.

Bunu bilerek hayata devam.

Mücadeleye devam.

Biliyorum bir gün dönecek devran,

Ve insanoğlu doğacak yeniden,

Özgür, sömürülmeden, üreten ve paylaşan.

Ne de özlemişim bu duyguyu!

Gizlenmek zorunda kalmadan, söylemem gerekeni söyleyebilmek!

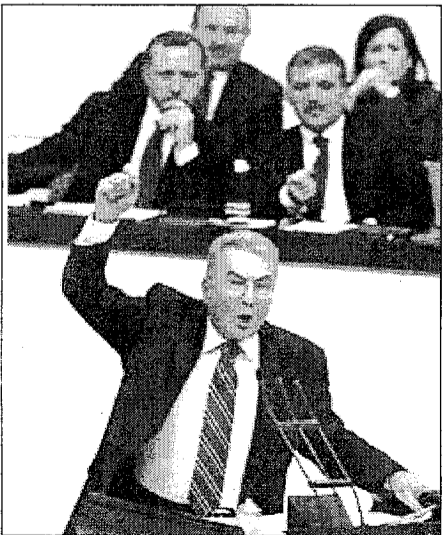
Yapmam gerekeni yapabilmek!

Vermem gereken mücadeleyi verebilmek!

Merhaba, merhaba yoldaşlar, bende buradayım artık.

Gerçi hep buradaydım, ama artık adımla buradayım.

Merhaba mücadele, merhaba kavgam...

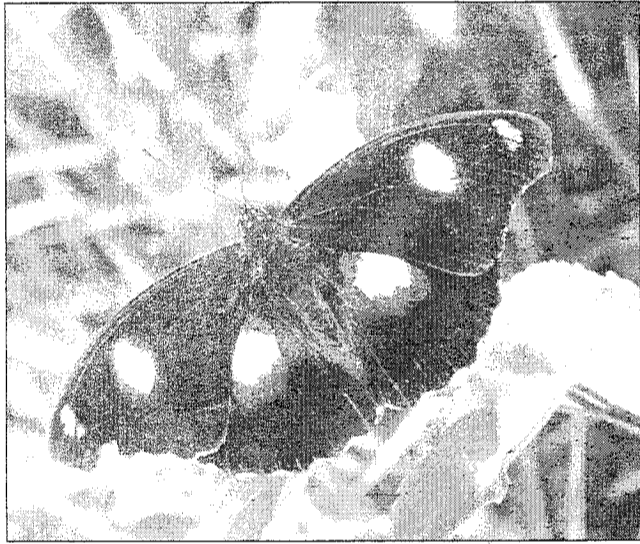

Doğada Evrimle İlgili Yeni Bulgular

Darwin'in Evrim teorisi son dönemde "yaratıcı" teorilerle red edilmeye çalışılıyor. ABD'de zengin din kurumları tarafından ortaya atılan ve dünyaya yayılmaya çalışılan "yaratıcı" teorisi Türkiye'ye girmiştir bile... Türkiye'ye gelen bu teorilerin kuzey Kıbrıs'a ulaşması fazla zaman almayacak herhalde...

Oysa Darwin'in Evrim teorisi 100 yıldan fazladır yapılan incelemelerde sürekli olarak kendini yeniliyor. Evrim teorisinin doğruluğu her gün yeni gözlemlerle kanıtlanıyor. Gelgelelim "yaratıcı" teorisini savunanlar doğada henüz araştırılması tamamlanmamış olgulara sarılarak bunların "yaratıldığı"ni kanıtlamaya çalışıyorlar.

100 milyon yıl önce yaşayan dinazorların evrim sırasında hızlı bir yükseliş gösterdiğine inanılıyordu. Çünkü o dönemde yapılan araştırmalar ve de bulgular buna işaret ediyordu. Geçtiğimiz yıllarda ABD'nin New Mexico bölgesinde yapılan araştırmalar dinazorların bir dizi sürüngenlerle milyonlarca yıl beraber yaşadığını gösteriyor. "Science" dergisinde geçtiğimiz Temmuz ayında yayınlanan araştırma sonuçlarına göre dinazorların evrim geçirmesinin "az zaman" değil de milyonlarca yıl aldığı ve sürüngenleri bu milyonlarca yıldan sonra devre dışı bıraktıkları açıklandı.

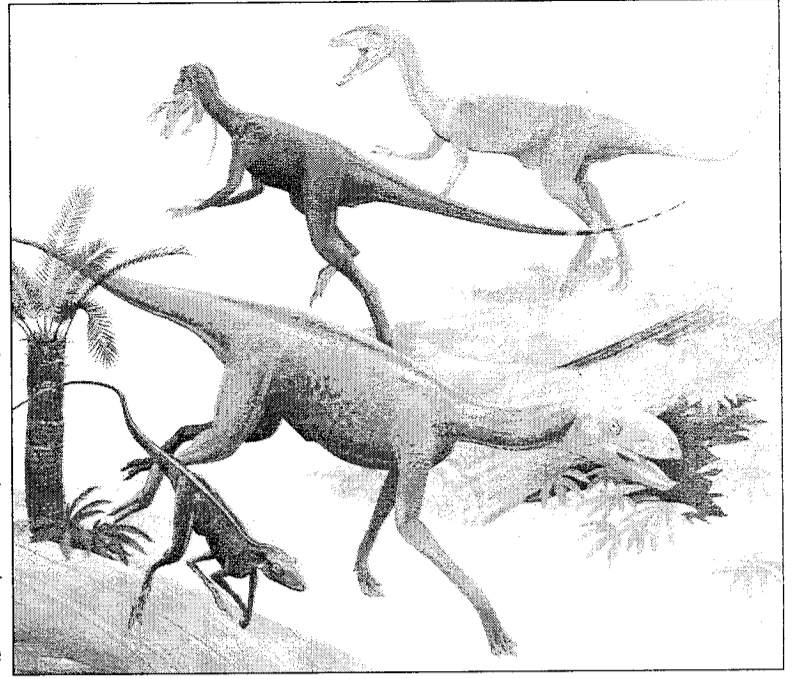
Kaliforniya Üniversitesi araştırmaları eski sürüngenler yok olduktan sonra dinazorların yayıldığı anlayışının artık geçersiz olduğunu açıkladılar. Kanıtlar eski sürüngenlerle dinazorların 15-20 yıl içiçe yaşadığına işaret ediyor.

Şempanze ve insanlar arasındaki fark gibi dinozomorfus ve dinazorlar farklı yaratıklardı. Fosil kalıntılarında bu iki yaratık bir arada bugüne kadar bulunamamıştı. Dinozomorfusların görünüşleri dinazorlara benzese de anatomik yapılarında büyük farklılıklar vardı ve bunların fosillerinin dinozor fosilleri ile aynı yerlerde bulunmaması dinozomorfusların dinozora dönüşen yaratıklar tarafından hızla devre dışı bırakıldığı sonucuna varılmıştı. Oysa New Mexico'da elde edilen son bulgular bu sonucun yanlış olduğunu, dinazorların evriminin çok daha fazla yıllar aldığına işaret ediyor. Ancak dinozomorfusların değişik bölgelerde değişik bir evrim geçirdiği, bazı yaşam bölgelerinin dinazorlar tarafından ele geçirildiği ve yok olduğuna işaret ediyor. Bu da yok olmayan yaratıkların evrim geçirerek dinazorlarla yaşamayı başardıklarını gösteriyor.

Dinozomorfusların evrim geçirmesi milyonlarca yıl alırken çok daha kısa bir sürede yaşanan evrimlerle de karşılaşılıyor. "Yaratıcı" teorilerine göre bu tam da bir "yaratılmış" görünümü veriyor. Oysa bu kısa sürede yaşanan değişim hızlı evrimin bir parçası olarak kendini dayatıyor.

Güney Pasifik adalarında kelebek toplumu onu yok etmeye başlayan bir parazit türüne karşı hızla evrim geçirdiğini gösterdi. "Mavi Ay" olarak bilinen kelebek topluluğu parazitlerin saldırısı karşısında yüzde 99 oranında yok olmuştu. Ancak 10 nesil sonra bu kelebekler eski oranlarının yüzde 40'ına ulaşmayı başardılar. Bunu da EVRİM GEÇİREREK sağladılar.

İngiltere'de University College London'daki ekip üyesi Gregory Hurst kelebeklerde gözlemlenen

bu gelişmeyi şöyle anlatıyor: "Doğal seçim etkisini yavaş yavaş, yüzyıllar ya da binyıllar içinde kendisini gösterdiğine genellikle inanıyoruz. Fakat araştırma yaptığımız bu örnek, evrim zamanda bir göz açıp kapayana kadar bir zaman almıştır".

Ve kelebekler evrimi nasıl mı gerçekleştirdiler?

Erkek kelebekleri öldüren bu parazitlere karşı erkek kelebekler yeni genler geliştirerek parazitlerin onları öldürmesini frenlemeyi başardılar.

Dişi kelebeklerin hücrelerine yerleşen parazitler yavrulama sırasında yavrulara da geçtiğinde erkek kelebekleri öldürmeyi başarabiliyorlardı. Ancak nesilden nesile geçilirken kelebekler yeni genler geliştirerek bu parazitlerin saldırılarına karşı koymayı ve ON NESİL gibi kısa bir sürede yaşamlarını devam ettirmeyi başarmışlardır.

Bilim adamlarının yaptıkları genetik araştırmalarda yeni nesillerde bu parazitlerin yok olmaya doğru gittiği görüldü. Kelebeklerin geliştirdikleri genler parazitlere karşı bir silah görevini görüyor ve hem erkek hem de dişi kelebeklerin yeni nesillerine geçmesi durduruluyor.

Burjuvazi bir yandan bilimi gerici "yaratıcı" teorilerle reddetmeye çalışsa da, burjuvazi tarafından finanse edilen bilim adamları yeni bulgularla gericilerin bu teorilerini yerle bir ediyor.

Bilgisayar Klavyesi Tarihe mi Karışıyor?

Bilgisayar teknolojisi uzun yıllar var olmasına karşın insanlar bilgisayar komutlarını ve bilgisayara bilgileri klavye aracılığı ile girmekten kurtulamadılar.

Mikro işlemcilerin gücünün müthiş boyutlara ulaşması ve yeni geliştirilen algoritmalar artık klavyenin sonunu gösteriyor. 10 yıl önce var olan ses tanıyıcı yazılımlarının en iyisi yüzde 70 oranında doğruluk derecesi gösterirken günümüzde bu artık yüzde 95'lere ulaştı.

Eskiden ses tanıyıcı yazılımların yüzde 70 oranında bile çalışması için en az 45 dakika "eğitim"den geçmesi gerekirdi. Ve bu "eğitim" olmasına karşın ses tonundaki değişiklikler bu "eğitim"in sürekli olarak tekrarlamasını gerektiriyordu. Yeni algoritmalar sayesinde "eğitim" artık birkaç dakikadan fazla zaman almıyor, doğruluk derecesi de yüzde 95'lere ulaşmış durumda.

Bilgisayar yazılımında bu gelişme olmasına karşın kapitalist azami kar klavyelerin devrede kalmasını dayatıyor. Arabaların 4-zamanlı

motorlarında olduğu gibi bilgisayar firmaları da eskiden beri devam eden ve artık geçerliliğini yitiren bu teknolojiye dört elle sarılıyorlar.

Bir yandan yazılım firmalarının tekeli (bu alanda en iyileri 2 firmanın tekelinde) ve bunun sayesinde böyle yazılımlar için fahiş fiyat talepleri diğer yandan bilgisayar üreticileri ses komutu ile çalışan bilgisayarların yaygınlaşmasına ve popüler olmasına büyük bir engel teşkil ediyor.

20 yıldan fazladır var olan Özgür Yazılımlar'ın (GNU) iş sektörlerinde henüz daha yeni kabul görmesi ve de kitleler arasında yayılması ses komutu ile bilgisayarları çalıştıran yazılımlara bu alanda da ihtiyacı artıracak gösteriyor. Ancak, yazılım firmalarının bu alandaki algoritmalarını patentlemeleri yığınlarca bedava sağlanacak böyle bir yazılıma da engel teşkil ediyor.

Teknolojinin yaygınlaşmasından söz eden burjuvaziler, bu gibi patentler ve fahiş yazılım fiyatları ile işçi ve emekçi kesimlerin bu teknolojiye faydalanmasının önüne Çin Seddi dikiyorlar.

Kıbrıs'ta e-devletten söz edenlerin bilgisayar teknolojisinin yaygınlaşmasını değil, çalışan kesimleri baskı altında tutmak için bir silah olarak kullanmaya yöneldikleri açıkça görülüyor. Devlet kurumlarında tamamı ile bedava olan Özgür Yazılımları devreye koymak ve onu yaygınlaştırarak halk kitlelerinin arasına yayılmasını sağlamak yerine hükümet, yöneticiler ve onun temsil ettiği burjuvaziler e-devleti de kendi tekellerinde tutmaktan geri kalmıyorlar.

Elektrik gibi hayatın bir parçası olan bilgisayarların hayatın her alanına yayılması isteniyorsa her eve en az bir bilgisayarın devlet tarafından sağlanması gerekiyor. Geçek bir e-devlet sadece üretimin tamamını bilgisayarlar aracılığı ile kontrol altına almakla kalmaz, halkın yönetimde doğrudan yer almasını da sağlayabilir. Böyle bir durumda ne burjuvaziye, ne onun meclisine, ne de bakanlarına ihtiyaç kalır. Hele hele ses komutu ile çalışan bilgisayarlar sağlanınca!

KSP EDON'UN DÜZENLEDİĞİ YAZ ŞENLİĞİNE KATILDI

Kıbrıs Sosyalist Partisi, EDON'un iki senede bir düzenli olarak gerçekleştirdiği yaz şenliğine her zaman olduğu gibi etkin bir şekilde katıldı.

Etkinlik 11-13 Temmuz 2007 tarihleri arasında Güney Lefkoşa, Mağusa kapısında yapıldı.

11 Temmuz günü akşam saatlerinde şenlik alanına katılan parti yetkili ve görevlileri, EDON'un KSP'ye stant için yer ayırmaması sonucu biraz ayakta kaldı fakat bu sorun kısa süre içerisinde halledildi.

Diğer yandan EDON'un düzenlediği etkinliğe Kuzey'den CTP, BKP, YKP ve TDP de katıldı. Siyasi partiler dışında Kuzey'den gelen bir folklor

ekibi de festivale katılıp gösterilerini yaptılar.

Partili yetkililerden aldığımız bilgilere göre, KSP gerek el bildirisi, gerek gazete ile, gerek broşür ve kitapları ile ve gerekse E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi'ne maddi yardım amacı ile oraya götürülen tahta yakmaları ile insanlarla iletişim konusunda başarılı bir çalışma yaptıklarına inanıyorlar.

Öte yandan KSP, Güney Kıbrıs halkına KSP'nin siyasi duruşu ve düşüncelerini de anlatmaya

çalışarak sadece kuzeyin değil, tüm Kıbrıs'ın Sosyalist Partisi olduğunu bir kez daha ortaya koyma fırsatı yakaladı.

EDON'un düzenlediği yaz şenliği üç gün boyunca konserler ve folklor gösterileri ile devam etti.

E.K.İ.M "Türkü Gecesi" Düzenledi

Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de her zaman işçilerin, emekçilerin yanında olan, onların kültürünü ve sanatını yaşatan ve geliştirmeye çalışan E.K.İ.M, 25 Temmuz Çarşamba günü E.K.İ.M. Merkezi'nde herkese açık olan bir türkü gecesi düzenledi.

Etkinliğe yaklaşık 30 kişi katılırken, etkinlik boyunca yiyecek-içecek satışı da yapıldı.

Etkinlikte E.K.İ.M. bağlama ekibi

sahnedeydi.

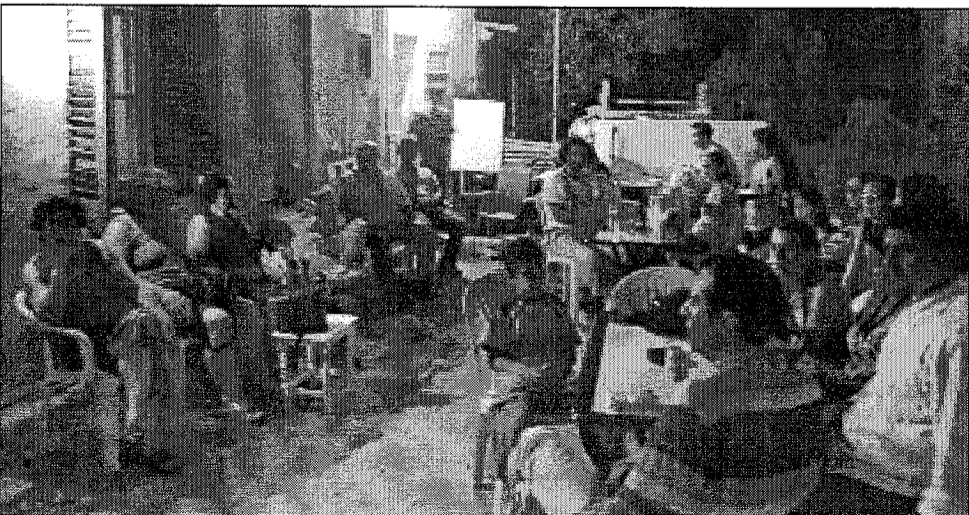
E.K.İ.M. yetkilileri böylesi geceler düzenlemenin; yaşamın hızlı akışında, kitlesel olarak buluşabilmenin, hep beraber eğlenebilmenin, paylaşabilmenin ve üretebilmenin bir aracı olduğunu vurgulayarak, bu birlikteliğin tüm üretim alanlarına kolektif bir şekilde yayılabilmesinin amaçlandığını belirttiler.

Saat 20:00 sularında başlayan

etkinlik, E.K.İ.M'lilerin ilgisi ve katılımıyla 23:30 sularında son buldu.

Yetkililer, bu tip etkinliklerin mümkün olduğunca çeşitli ve düzenli olması için gayret göstereceklerini belirterek, kültüre, sanata, üretime, paylaşımaya ilgi duyan herkesi E.K.İ.M. Merkezi'ne davet ettiler.

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir. Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtacak, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

AESOP'tan Masallar

- M.Ö. altıncı yüzyılın ortalarında yaşadığı tahmin edilir.
Herodotus'un bir anlatısında Samoslu Ladmon'un kölesi olduğu geçer.-
İngilizce'den çeviri: A. Adamoğlu

İKİ KÖPEK

Adamın birinin 2 köpeği vardı. Birini av köpeği, diğerini de evinin koruması için eğitti. Şimdi biri ava gidip av yakaladığı zaman, sahibi diğerine de bir parça atıyordu. Bu durum av köpeğine dokundu ve arkadaşına yaklaşarak ona, her zaman dışarıya kendisinin gittiğini, o kadar ezgiye onun katlandığını, fakat yoldaşının değil birşey yapma, yalnız kendi emeğinin meyvelerini yediğini söyledi. Bekçi köpeği cevap verdi; ' Eh! Beni değil sahibimizi suçlamalısın. Çünkü bana çalışmamayı ve başkasının emeğini yiyerek yaşamayı o öğretti.'

YANNİS RİTSOS

(3x111 ΤΡΙΣΤΙΧΑ adlı kitabından.
ΚΕΔΡΟΣ yayınları.1987)
- Aslından çeviri a adamoğlu-

66. B'

Που να σ' ακουσουμε, θαλασσα;
Που να σε χαιρετησουμε;
Τα τανκς περνανε.

Seni nasıl duyalım deniz?
Seni nasıl selamlayalım?
Tanklar geçer.

31. B'

Δευτερο, τριτο, τεταρτο σπιρτο.
Οχι για ν' αναψει τσιγαρο.
Για να δει τα νυχια του.

İkinci, üçüncü, dördüncü kibrit
Sigara yakmak için değil.
Tırnaklarını görmek için.

109. Γ'

Εζω απ το σπιτι, ολη τη νυχτα, σκαβανε τη γη.
Φυτευαν αραγε μεγαλα φοινικοδεντρα;
η θαβανε τους σκοτωμενους;

Evin dışında, bütün gece, yeri kazıyorlardı.
Acaba büyük hurma ağaçları mı ekliyorlardı?
Yoksa öldürülenleri mi gömüyorlardı?

89. B'

Κρυφτηκα πισω απ τη μηλια.
Και μονο για τα μηλα να 'ρθεις
θα με βρεις.

Elma ağacının arkasına saklandım.
Yalnız elmalar için gelsen bile
beni bulacaksın.

**Kendilerine 'Sanatçı'
diyen tüm Kıbrıslılara
açık mektup**

Hun Adamoğlu

Ülkemiz güne günlük tecavüze uğrar, doğal kaynakları ve eşsiz güzelliği yağmalanırken, burjuva hükümetleri Kıbrıslılara nefreti, küçümsemeyi ve birbirlerini öldürmeyi öğreterek daha zengin, daha kuvvetli olmaya çalışıyorlar. Atalarımızın ektiği zeytin ağaçları köklerinden sökülüp, yabancı otlar gibi harcanarak daha çok 'Casino' lar, kerhaneler ve ulaşılamayacak fiyatlardaki evler için yer açılıyor. Kıbrıslı kültürümüz, masadaki kırıntılar gibi silindikçe, açılan derin boşluklar, o hükümetlerin keyfince, başka şeylerle dolduruluyor. Kapitalizmin insani yönü, kâra olan bastırılmaz iştahını tatmin için aşamayacağı bir limiti yoktur. Dünya bir satranç masası ve biz insanlar, burjuva oyuncuların ellerinde maniple edilen piyonlardan başka birşey değiliz. Siz resminizi çizerken, ülkemizdeki kapitalist düzenin her hareketi apaçık ve ortada iken siz neyi çiziyorsunuz?

Sanatçı kimdir? Dilediği gibi çizip boyayan biri mi? Ben size derim ki değildir.

Sanatçı, aleti sanat olan, insanlara yarattığı eserlerle evrensel bir dilde konuşan ve fikirlerini tüm insanlığın yararına sunan bir öğretmendir. O, Kıbrıs'ta çok eksikliği duyulan objektif doğruları söyleyen sanatın yaratıcısıdır.

İşığına bunca gereklilik duyulan bir yerde böylesine yerine getirilmeyen sorumluluk hiç mi hiç görmemiştim.

Profesyonel veya amatör, dünya, kendilerine 'Sanatçı' diyenlerle doludur. Yaşamlarını, fildişi kulelerinde, narsist düşüncelerini tasarlamakla ve başkalarına yakışsız görüşlerini aktarmakla geçirirler. Siz daha başka mısınız?

Sanatçılarla ilgili üzüntü verici fakat doğru bir söylem vardır. 'Sanatçı, paranın olduğu yere gider. (The artist goes where the money is). Sanatçıların çoğu zenginlik ve ölümsüz bir şöhret yakalamak için çabalarlarken, çok azı da yozlaşmış durumdaki insanlığı aydınlatmak, barış yolunda yol gösterici olmak, yalan ve içi boş sözlerle insanlığı lekeleyen, dürüst olamayan burjuva idarecilerinin, bugün için geniş insan kitlelerince kavranamayan sebep ve niyetlerini ortaya dökmek için uğraşırlar.

Bir sanatçının, çalışmasını kendi kazancına değil de insanlığın kurtuluşuna adanmasından daha asil ne olabilir, bana söyler misiniz?

Bir sanatçının bu felsefeyi sanatında uygulaması, yoksulluk ve kapalı kapıların olduğu yokuş bir yol, biliyorum. Devamlı reddedilen, kendilerinin daha iyi bildiğini zanneden sanatçı ve seçkin eleştirmenlerin alay ettikleri bir sanatçı olmak. Bu resimler satılmayacak, zengin adamların duvarlarını süslemeyecek, cebini para doldurup sizi zengin etmeyecek, kiranızı bile ödemeyecek. Bu çalışmalar, insanları kandırmak ve dünya imajını yanlış göstermek için tasarlanmamıştır. Bu çalışmalar, toplumun kabul etmesi için değil, toplum düzenini değiştirmek için yapılmıştır!

Size daha basitçe anlatabilmek için yere bir çizgi çiziyorum. İki ayrı kampta duruyoruz. Ve ben size 'Seçin' diyorum. Daha iyi bir dünyadan yana mısınız? Hümanist misiniz, karşıtı mı? Seçin. Ve bir 'sanatçı' olarak dünyada nereye bastığınızı, kendiniz ve eserlerinizin neyi simgelediğini bilirsiniz.

TÜMSEK

Aydın Adamoğlu

Yüreğim

Sokak kapısında 2 kurşun deliği

Şiltede 1

Benim yüreğim kalbur

(Günlükten 2000)

1617

Yalınayak koşturulan 2 asker

Arkalarından açılan ateş

Daracık bir çukur

Sığdırılan 2 vücut

Başlarına dikilen bir inşaat demiri.

(Günlükten 2000)

Tahsis eve 1974 Kasım'ının ilk yarısında girdik. Havada acayip bir koku vardı. O koku çok daha sonraları bile orada duracak ve ona alışacaktık. Ölüm kokusu.

Eve yaklaşır yaklaşmaz ilk gözüme çarpan yan avludaki 2 siyah askeri bot oldu. Biri diğerinden uzağa savrulmuş, üstleri çatlamış, altları şişmiş ve iki katla olmuşlardı. İkisi de sağ ayağındı.

Evin ön kapısında, kilidi atmak için sıkılan silâhın açtığı çok yakıniki kurşun deliği vardı. Kapıyı açıp içeri girdiğimiz zaman o 2 kurşunun holün karşı duvarına açtıkları delikleri gördük. Evin içi fazla karıştırılmış değildi. Kırık dökük yoktu. Mutfak dolaplarının bazıları açık, yerlerde şişeler ve kuru yiyecekler saçılıydı. Bizi en fazla düşündüren çift yatak şiltesinin orta yerindeki eski, pıhtılaşmış, kahverengi kan gölüydü.

3 ay önce bu yatakta mutlaka bir kadın doğum yapmış, veya yaralı bir askerin belki de bir ayağı bu yatakta kesilmiş olmalıydı. Gece olmadan bir şilte bulmalıydım.

Aşağıya indiğimde avludaki botların az ilerisinde bir kurukafa buldum. Dişleri eksiksizdi. Komşu bahçenin sınır teline takılmış uçuşan uzun saçlarını gördüm.

Direkler üstünde altı bitmemiş bir evdi ve yeni sayılırdı. Dibindeki ev de tam kopyası ve aynı yaşta bir evdi. Demek ki adamın belki de iki kızı vardı ve ikisine de aynı modeli yapmıştı. Evin altındaki toprak zemine çukur kazılmış, önüne 70 okkalık bir kuru bakla torbası konmuştu. Burada çok sayıda piyade kurşun muhafazası bulmuştum. Boş kovan gördüğümü hatırlamıyorum. Adam evine derme çatma bir mevzi yapmış ama burada çarpışılmamıştı. Otlarla kaplı bahçede atılı belki de 4 tane gaz tüpünü görmemiştik. Onlar orada böylece kaldı. Çok tüp sıkıntısı çektik. İlkbaharda otları temizlerken bulduğumda hazine bulmuştum. Hepsi doluydu.

Zihni eniştem, dedemin ölü olmasından dolayı halamı babamdan istedi. Kendi belki de 19, babamsa 20-21 olmalıydı. Doğma büyüme Laptalıydı. İki erkek çocukları oldu. Halil ve Mehmet. Halil'le birlikte aşağı Lapta'daki kahvelerini işlettiler. Mehmet'e kahvenin bitişğinde bir berber dükkanı açtı.

1963 olaylarında hanay evlerini, yenedünyalıklarını, bananalıklarını, ekşiliklerini ve kökleri, buz gibi suyu olan kuyunun derinliklerinde kaybolan, o muhteşem ceviz ağacını arkada bırakıp Templos'a göçmen gittiler.

Mehmet orada 11 yıl kaldı. 1974'te adaya çıkanlara birçoğu gibi rehberlik yaptı. Birinci yeğenimle Lapta'da yeniden karşılaştığımda aradan çok yıllar geçmişti. Tahsis evimi tarif ettim. Geleceğine söz verdi.

Karşiki ekşiliklerin içindeki evin 14 yaşında bir oğlu vardı. Konuşmayı sevmeyen, içine kapanık, okula gitmeyen, bütün gününü tepelerde geçiren tuhaf bir çocuktü. Kimseyle oynamaz, kimseye karışmazdı. Hiçbir fenalığı da yoktu. Hatta tanıdığım en iyi insanlardan biri olduğunu daha sonraları öğrenecektim. Adı Süleyman'dı. 14 yaşından küçük erkek çocuklarını esir almayan Rum askerler nasıl olmuşsa Süleyman'ı alıp büyüklerle esir kampına kapatmışlardı. 13 yaşındaydı o zaman. Annesi sinir krizlerinden hiç kurtulmadı. Okula gitmek istemeyişi ve bütün gününü tepelerde geçirişi esaretin travmasıydı.

Tepelerde ne yaptığını yazın gelişiyle çözdüm. Kısa kollu beyaz gömleğinin içinde bir yılan vardı. Batsalı...

Süleyman, ne kedi beslerdi, ne köpek. Süleyman yılan beslerdi. Bu tuhaf davranışın bir açıklaması olmalıydı. Ona yaklaşip arkadaşlık kurmak için önce hayvanını sevip okşamak, en azından uzakta durup 'Kaç yaşında?', 'Erkek mi kız mı?' gibi sorular sormak gerekirdi. Sordukça, Süleyman yaklaştı. Zamanla bana, devamlı zehirini aldığı sarı baklavalı Nurşen'i, bahçenin gedikli Arap'ı ve Tümsek'i de tanıştırdı.

Yeğenim Mehmet 1 ay kadar sonra bize geldi. Balkona oturduk. Çok dalgındı. O günlerde herkes dalgındı. Çok konuşmadık. Devamlı etrafına bakındı durdu. 'Burası.. 'Şimdi hatırladım' dedi. 'Neyi?' diye sordum. 'Bu evi ben biliyorum. Buraya daha önce de geldim ben..'

dedi. 'Ne zaman?' dedim. Ayağa kalkıp balkondan eğildi. 'Burası..Evet evet..Asker Templos'a girince onlara katıldım. Buraları cehennem gibiydi. Ortalıklar yanıyordu. Birliğimiz bu evde dinlendi. Molada, bağlı 2 genç Rum askeri getirdiler. Tercümanlık için çağırmadıklarına göre, sorgulamaları yapılmıştır diye düşünmüştüm. Komutan onları çözdürdü. Botlarını çıkarttırdı. Yolu göstererek, elinin tersiyle 'Gidin' işareti yaptı. İnanamadılar. Önce yürüyerek arkalarına baktılar. Sonra koşmaya başladılar.

Hızlı koşamıyorlardı çünkü yolu görüyorsun temeli taş, daha asfalt dökülmedi. Seke seke koşuyorlardı. Uzaklaştıkça umutları da artıyordu. Tam o bitmemiş evin yanına geldiklerinde komutan onları taradı. İkisi de oraya düştüler.

İki asker yumuşak toprak bulmak için arandılar. Onları gömdükten sonra birlik buradan ayrıldı.'

'Zeytinin altına gömdüler' dedim. 'Başlarına da bir inşaat demiri soktular.' 'Odur' dedi.

Tekrar daldı.

İkiz evin yanındaki boş arsada bulunan zeytin ağacının altındaki tümseğin ne olduğunu ilk gördüğüm anda anlamıştım. J şeklindeki paslı inşaat demiri de anlamayı kolaylaştırıyordu. Çukur o kadar dardı ki, değil 2 kişi, 1 kişiyi bile sığamazdı. 'Belki Yan' diye düşünmüştüm hep. Evet mutlaka yan.

Bir gün 'Süleyman, niçin Tümsek?' diye sordum. Eliyle zeytinin altını gösterdi.

'O tümseği açtığımda buldum' dedi. Sen o tümseği açtın mı?' diye sordum. 'Evet' dedi

'2 asker var gömülü kucak kucağa'. 'Nerden biliyorsun asker olduklarını?' dedim. 'Zeytin yeşili askeri gömlek giyorlar.' dedi. 'Açık mı bıraktın?' dedim. 'Hayır' dedi

Süleyman. 'Tekrar örttüm'.

Aradan 33 yıl geçti.

Tümseğin orada olup olmadığını bilmiyorum. Yeni evli garson Mustafa denizde boğulduğunda, zeytinin önündeki taşlı yolda arabamı yavaşlatıp tümseğe baktım. Kahveci Şefko araba kazasında öldüğünde gene durup baktım. Ve son defa arabamla valizlerimi taşıırken yavaşlayıp baktım. Bu topraklar lânetli topraklardı artık. Vatan matan değildi. 'Vatan' sinemaydı benim bildiğim. Hani filimlerinde SON yazmazdan önce Türk bayrağını her gösterdiğinde araba vapurunun arkasında dalgalanan, ayağa kalkıp alkışladığımız.

NOT: Bu anıda kullandığım tek takma isim Süleyman'dır.

Katkılarınızı Bekliyoruz...

Değerli okurlarımız, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi olarak sizden gelen her türlü görüş, yorum, şiir, karikatür, kısacası her türlü yayınlanabilecek materyale sayfalarımızın açık olduğunu ve özellikle işçi ve emekçilerin sorunları ile ilgili dile getirmek istediklerini bu sayfalarda yayımlayabileceğimizi bilmenizi isteriz.

Bizlere info@KibristaSosyalistGercek.net mail adresinden, 0392 22 70 680 numaralı telefondan veya 0392 22 70 681 numaralı fakstan, ayrıca Şht. Sıtkı Hasan Sok. No:5 Kızılbaş Lefkoşa adresinden ulaşabilirsiniz. Katkılarınızı bekliyoruz.

Okuyucu Mektubu

ahmet--durak@hotmail.com

Ahmet DURAK

EĞİTİMDE NEREYE?

Medyadan takip edebildiğim kadariyle, Milli Eğitim Bakanlığı eğitimde reformlar yapmak adına birçok yenilik yapmıştır. Fakat bu sözde reformlar, gününbirlik kararlar ve programsızlık nedeniyle eğitimi daha da kaliteli kılacağı yerde eğitimi büsbütün kaosa sürüklemiştir. Bu uygulamaya konulan yasaları eleştiren ve düşüncelerini ortaya koyan eğitimcileri ise demokrasi teröristleri olarak isimlendirmişlerdir. Oysa biliyoruz ki demokrasilerin yolu çokseslilikten geçer. Hele hele bu çoksesliliğe ses veren, değer katan meslektaşlarıma demokrasi teröristi denilmesini şiddetle kınıyorum. Geçen yıl yapılan sınavlar özellikle de geçici öğretmenlik sınavı biz gerçek eğitimcileri aşağılar nitelikte yapılmıştır. Bu konuyla ilgili yerel bir gazetede eleştirel yazılar yazarak "öğretmenlik" mesleğinin kutsallığını ayaklar altına alan bu feodal sistemi kınadım. Geçen yıl yapılan geçicilik sınavını kınadığım başlıklardan bazıları şunlardır.

1) Öğretmenleri "Öğretmen yarışma sınavı" başlığıyla sınava almaları...

2) Sınavın yasaya göre 15 gün önceden bildirilmesine karşın 1 hafta içinde oldu bittiye getirilerek yapılması...

3) Öğretmenlik sertifikası alınmaması...

En çok da bunun üzerinde durdum. Çünkü bu sertifikaya sahip olmadan kesinlikle eğitimci olunamayacağı düşüncesindeyim...

4) İki yıllık veya 4 yıllık üniversite mezununu öğretmen olarak almasını kabul edilmez olarak görüyorum.

5) Sınav öncesinde, baraj puanının 600 olduğunu ve yukarıdan aşağıya doğru yerleştirme yapılacağı açıklamışken sınav sonrasında gelişmiş güzel alımlar

yapılmıştır. Bu rezaletin adına ise branş öğretmenliği diyerek işin içinden sıyrılmışlardır. Oysa biliyoruz ki ilköğretimde branşlaşma yoktur.

6) Karpaz bölgesinin her alanda olduğu gibi eğitim alanında da göz ardı edildiğini ve okulların öğretmen ihtiyaçlarını ancak dönem ortasında tamamlanabildiğini dile getirmiştik.

Yukarıdaki birkaç başlığın bile yapılan sınavın yasal ve etik olmadığını ortaya koyacağını düşünüyorum. Son 1 ay içinde ise eğitimin sermayeye yavaş yavaş devredilmesini izlemekteyiz. Bilindiği gibi bakanlar kurulu kararıyla bu yıl öğretmenlikle ilgili sınavları Yakın Doğu Üniversitesi'nin yapması kararı alındı. Bu Kararın altında yatan gerçek YDÜ'nün sermayesine sermaye katmak değil de nedir? Kamu hizmeti komisyonunun suyu mu çıktı da bu sınav YDÜ'ye verildi... Biz eğitimciler devletin yaptığı sınavın dahi objektiflikten uzak olduğu düşüncesindeyken bu sınavı özelleştirerek sermayeye devretmesi art niyetli bir tutumun ürünüdür. Yine Sosyal devlette sağlık ve eğitim ücretsiz olmalıdır eleştirilerine karşın hükümetçe getirilen yanıt kaynak yok! Olmuştur. Vatandaş sormaz mı? YDÜ'ye İnvasyon Merkezi için verilen 3 milyon dolar ve 2000 TC öğrencisine verilecek olan 2 milyon dolar kaynak olamaz mı?

Eğitimde demagoji yapmaya gerek yok... Gerçek eğitimciler ülkenin ve eğitimin nereye gittiğinin farkında oldukları için sokaktalar. Hükümetin bir sonraki kararı ilköğretimi ve ortaöğretimi özelleştirmede olabilir. Zaten özel okullara verdiği açık destek bunu göstermektedir. Eğitimcilerle demokrasi teröristleri diyen zihniyetin gelecek dönem Kuran kursları açacağına da tanık olacağız... O zaman da diyeceğiz ki, EĞİTİMDE NEREYE?

Okuyucu Mektubu

Oğün GELECEK

Kaybolan Hayatlar

Onlar bir sabah çıktılar evlerinden ve dönmediler geriye...

Onlar;

Kimisinin yüzünü bile hatırlayamadığı anneleri/babaları.

Kimisinin birkaç günlük karısı/kocası.

Kimisinin gencecik, hayat dolu oğlu/kızı.

Kimisinin hayata yeni başlamış bebeği.

Ve daha binlercesi...

Onlar insanlığın utanç tablosu,

Onlar bizlerin ama bizden çok adına medeniyet denilen iki yüzlülüğün güven kayıpları!

Onlar sadece ülkemizin değil, tüm dünyanın ortak acıları.

İnsanlığı ayaklar altına alan barbarların ortak ürünü.

Kimisi "milli bir dava" uğruna yitirdi canını,

Kimisi inandığı idealler uğruna.

Kimisinin haberi bile yoktu tüm bunlardan, sadece hayatı tanımaya çalışıyordu,

Fakat yarıda kaldı bu sonu gelmez tanıma.

Birilerinin çıkarları daha önemliydi onların hayatlarından.

Evet, ülkemizin tarihinde yer alan kara sayfalar aralanıyor son dönemde.

Ve tabii ki bu aralanan sayfalardan kimi kesimlerin gerçek yüzlerinin resimleri nin çıkmaması için yırtınıyor bazıları.

İlk etapta sadece 28 kayıp beden teslim edildi ailelere.

Fakat ülkemiz topraklarında saklı binlercesi var daha.

Ve yüzbinlercesi de dünyanın dört bir yanınca.

Bu ilk adımda 13 Kıbrıslı Türk, 15 de Kıbrıslı Rum ulaştırıldı ailelerine.

Ve hemen harekete geçti fırsatçı kargalar!

En millisinden törenler düzenlendi, "Aman ha, kimse siyaset yapmasın "kayıplar" üzerinden!" denilerek.

Ama devletin yüce çıkarları için yapılan siyaset başka!

Tüm medya, yerlisi yabancı, yoğun ilgi

gösterdi yapılan cenaze törenlerine.

Fakat ne acıdır ki güney coğrafyada yaşayıp orada hayatlarını yitirenler kuzey coğrafyada bir yere gömülürken,

Aynı şekilde kuzey coğrafyada yaşayıp orada ölenler de güney coğrafyada bir yerlere gömüldüler.

Bir diğer acı şeyse kuzeyde gömülenlerin acıları güneye, güneyde gömülenlerin acıları da kuzeye yansımada pek fazla.

Ne de olsa bir yandakiler, diğer yandakilerin düşmanlarıydı!

Peki bu iki yandakileri iki tarafa bölen ve onları kapı komşusuyken, düşmana dönüştürenler ne yapıyor şimdilerde!

Onlar hayatlarından memnun, askeri üslerini almışlar, Kıbrıs coğrafyasını dikenli tellerle, mayınlarla, topraklarla, tanklarla doldurmuşlar, ceplerini de bayağı kabarık şekilde doldurmuşlar!

Başında da belirttiğim ya kayıplar tüm dünyanın ortak acısı!

Ve onlar dünyada hüküm süren insanlık düşmanı düzenin kurbanları.

Ve sadece onlar değil kurban olanlar.

Dünyada onlardan çok daha fazlası her gün bedenleri kaybolmadan yok ediliyor barbarca!

Ve her sene 40 milyon insan katlediliyor açlık, hastalık, savaş ve önlenbilir tüm diğer yollarla!

Aslolan nedir peki?!

Yitirilen canların arkasından yas tutmak mıdır, yoksa onlar üzerinden onların yitirilmesinde payı olan birilerinin oyunlar oynamasına müsaade etmek mi?

Peki günün birinde bizlerin de aynı sonu paylaşmamamız için ne yapmak gerekiyor?

Bu sorunun cevabını herkes kendisi vermek durumunda!

Ve verilen cevaba görede tutum belirlemek zorunda!

Tarafsızlık yok seçenekler arasında, ya birinden yanasındır ya da diğerinden yana!

"Ben tarafsızım!" diyen de taraftır aslında hem de güçlüden yana!

Ve eğer güçlüyse yanlış olan, tarafsız olanlar da ortak olur yapılan yanlışlara!

Peki sizin seçiminiz ne?!

Okuyucu Mektubu

Görkem EYLEM

HAYVANLAR VE INSANLAR

Bir patron işçiye "Siz hayvansınız sizin gibi hayvanlara lanet olsun!" dedi.

İşçi bu sözlere alındı, ama sesini çıkaramadı.

Ama rahatsızlığını genel müdüre söyledi, işi bırakmayı da düşündüğünü sözlerine ekledi.

Genel müdür ondan memnun olduğunu söyleyerek işi bırakmamasını, hiç olmazsa ay sonuna kadar çalışmasını istedi, işçi bunu çaresiz kabul etti.

Ama kendisine "hayvan" diyen diğer müdürle yine tartışınca dayanamayıp işi bırakmaya karar verdi.

Diğer işçi arkadaşları onu bu kararından

vazgeçirtmek için çok uğraştılar ama başarılı olamadılar.

İşçi kararında diretti.

Hesabını kestirip işi bıraktı ve uçağa atladığı gibi memleketine döndü.

Bu işçi evli ve iki çocuk babasıydı, onlar için çalışıyordu.

Ama ağgözlü patronlar yoktan bir sebepten dolayı onu aşağıladılar, o da bu aşağılamaya dayanamayıp işi bırakmak zorunda kaldı.

Buna benzer olaylar her gün herde yaşanıyor

-Ben de işçiyim bu uygulamalara her gün fazlasıyla maruz kalıyorum-

Ağgözlü, paradan başka hiçbir şey düşünmeyen patronlar işçileri kötü yaşam koşulları altında

yaşamak zorunda bırakıyor.

Hal böyle olunca işçiler bir iş kazası geçirdiklerinde, hasta olduklarında ne zararları karşılanıyor ne de tedavi olacak para bulabiliyorlar.

Böylesine kötü yaşam koşullarını kabullenemeyen işçiler seslerini çıkarmaya çalıştıklarında ya işlerine son veriliyor, ya da destek bulamadıkları için çıkardıkları sesler cılız kalıyor.

Biz bir gün çalışmasak hayat durur,

biz hayvan değiliz, insanız,

kaderimize boyun eğmeyelim,

kaderimizi değiştirmek elimizdedir,

birlik olalım, bize "hayvan" diyen ve hayvanca yaşam koşullarını reva gören patronların tahakkümüne son verelim.

Okuyucu Mektubu

ahmet--durak@hotmail.com Ahmet DURAK

Emekçi kadın gözünde bakabilseydik umutla dünyaya

onun gibi sarabilirdik
dört bir koldan yaşamı
sığdırabilirdik bir yüreğe yaşanası dünyayı
ve okşayabilirdik
ana eli değmişçesine
aydınlık yarınları

Yukarıda yazdığım şiiri tüm emekçi kadınlarımıza armağan ediyorum...

Bilindiği gibi kadınlarımız sadece 8 Mart'ta ön plana çıkmakta, yüceltilmekte sonra da kapitalist sistemin dişlileri arasındaki işine kaldığı yerden devam etmektedir. Kapitalist sistemde en çok ezilen yine kadınlarımızdır. Hükümetin bu yıl yasalaştırdığı tek tip sosyal güvenlik yasasında birçok hata olmasına karşın kadınlarımızın verilmiş haklarından olan ve emekliliklerinde yıpranma payları adı altındaki yasal hakları ortadan kaldırmıştır... Yine bu yasaya göre kadın emekçilerimizin belirlenen bir zaman diliminde çalışmışlığı yoksa doğum izni dahil izine ayrılması engellenmiştir. Ülkemiz geçişini de göz önünde tutup gece kulüplerinde sex köleliğine zorlanan kadınları ve özel sektörde çalışan sendikasız kadınlarımızı da düşünerek olursak kadınlarımıza özellikle de emekçi kadınlarımıza gereken değerin özde değil sözde verildiğini söyleyebiliriz... Ve biliyoruz ki emeğe, ekmeğe, suya, aldığımız nefese kısacası yaşama renk veren anlam katan kadınlarımızdır. O zaman toplumca kadınlarımızı yüceltmeli onlara gereken değeri vermeliyiz. Var olan haklarını almak yerine daha fazla hak vererek kadınlarımızın hak ettikleri seviyeye ulaşmalarına destek olmalı mücadelelerine ortak olmalıyız...

UMUT

umut,
mavinin gözünde düşlenen özgürlüktür
hürriyete inanan insanların düşlerinde
yaşama sevdasıdır
sevgilinin
sevdası için yüreğinde biriktirdikleridir
belki,
pırıl pırıl gözleriyle gülümseyen bir
çocuktur...
ya da meçhule açılan kapıdan her sabah
çıkarken
kapanan kapıdır geçmişe...
kimbilir
karanlık bir kış gecesi
mum ışığında ısınan insanların kalbinde
dönen ışıldaktır belki...
veya
kardeşlik türkülerinin sıcaklığında
bir araya gelmiş yüreklerden çıkan
alevin direncidir tüm kızılığıyla soğuk
önünde...

İnternetin Zararları

Gazetemize başvurulan bir arkadaşın yazısını altta yayınlıyoruz.

3.5 ay önce her insanda bulunan mali sıkıntılardan dolayı anlamadığım bir iş olan internet cafe'de ilk önce garson olarak işe başladım.

Zaman içerisinde bilgisayarlara haşır neşir olmaya başladım.

Bilgisayarla yeterince yakınlaşmaya başlayınca eski patronum beni tüm bilgisayarları kontrol edebileceğim(server) ana bilgisayarın başına atadı.

Ana bilgisayarın başına geçtiğim andan itibaren, bilgisayarla daha da yakınlaştım, internetin faydalarından biri olan her türlü bilgiye kısa zamanda ulaşmaya başladım.

Bu 3.5 aylık süre içerisinde internet üzerinde epey geliştigime inanıyorum.

Yaşadığımız teknoloji çağında internetin önemi kuşkusuz ki önemlidir.

İnsanoğlunun attığı büyük bir adımdır.

Fakat bilmediğim bir nokta vardı.

Emperyalist dünya, her şeyde olduğu gibi teknolojinin de içerisinde bulunuyordu ve insan beynini, bilgisayar üzerinden çürütmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

İnternet kafeye gelen müşteriler saatlerce bilgisayarın başında chat(sohbet) ve internet üzerinde yüzlerce oyunla zaman geçiriyorlar.

Bu oyun ve chat programlarına o kadar kendini kaptıran çocuk yaşta genç var ki, internet kafede günlerini geçiriyorlar, hatta gece orada uyuyup ertesi gün kaldıkları yerden oyunlarına devam ediyorlar.

Bu çocukların aileleri var olup, olmadığı konusunda tereddütte kaldım.

Bir gece internet kafede bulunan bir çocuğun babası bağırarak kafeye girdi.

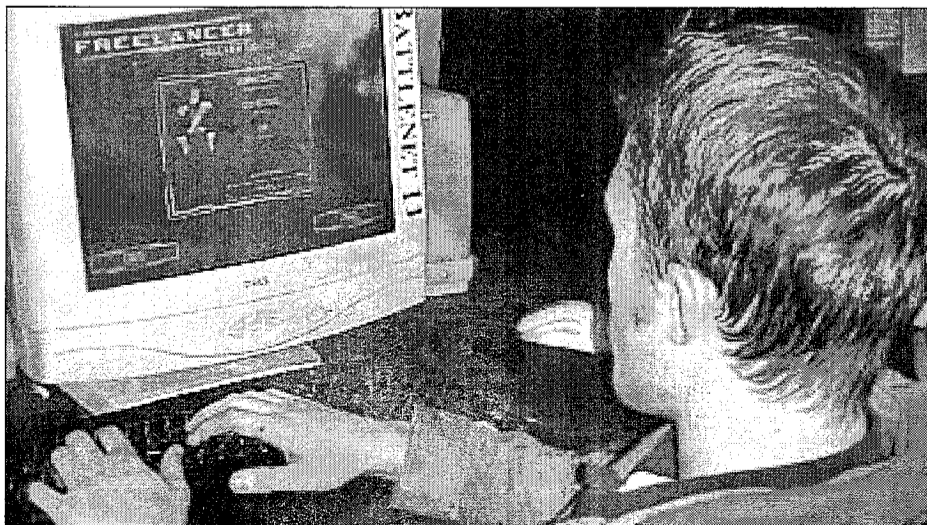
Ben baskın mı var diye ürktüm.

O gece rastgele patron kafedeydi.

Çocuğun babası, oğluna kızdıktan sonra bana bağırarak başladı.

Adamın sözleri aynen şöyleydi:

"Bu çocuğu niye buraya bağımlı yapıyorsun, kendi çıkarların için oğlumu niye internete bağılıyorsun" dedi.

Bende orada çalışan düz bir işçi olarak;

"Ben onlara engel olamam" dedim

"Bu benim işim ve işçiyim, şikayetiniz varsa patrona konuşun" dedim ve patrona dönen adam ona haykırmaya başladı.

Adamın gözü dönmüş gibi görünüyordu.

Sağa sola çılgık atan adama kafe dışından kişiler de sesini duyup içeri geldi.

Patronum da onu sakinleştirmeye çalışarak benim daha önce söylediğim sözleri adama tekrarladı.

Patronum çocukları savundu ve boş zamanlarını tabii ki internet kafede geçireceğini, içkiye kumara vereceğine internet kafeye gelmesinin daha iyi olduğunu söyledi.

Patronum her ne kadar doğru da söylese artık internet ortamının uyuşturucudan farkı olmadığı noktasını gözden kaçıyordu.

Daha sonra kendi kendime düşünürken, bu çocukların hayatlarında ciddi anlamda sadece bilgisayar olduğunu ve bu kişilerin kendi iç dünyalarında yavaş yavaş anti-sosyalleştigini gözlerimle görüyordum.

Arkadaşları ile sohbetlerinde bile oyun konuşup, bugün oyunlarda neler yapabileceklerini arkadaşlarına anlatıyorlardı.

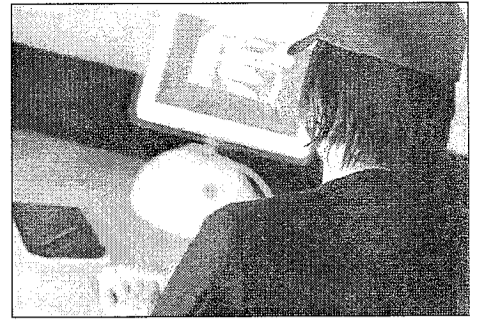
Bende orada oturduğum süre içinde craya gelen müşterilerden gördüğüm oyunların neden bu kadar bağımlılık yaptığını merak ettim, ve bir araştırma yaptım.

Yaptığım araştırma sonucunda, dünya genelinde 4.5 milyon kişinin bu oyunu oynadığını gördüm.

Araştırma yaptığım zaman içerisinde bu oyunu bir kaç defa bende oynadım.

Oyunun sürükleyiciliği bir yana, genç yaşta çocukların kişiliğini koyabileceği yer araması ve internet üzerinde sanal ortamların ona çekici gelmesi sonucu kendi kendini anti-sosyal bir yaşama ve dolayısıyla bilgisayar üzerinden kendini sadece o an içinde bulunduğu oyunlara kaptırıyor ve dünya üzerinde olup bitmekte olan olayları görmüyor veya onlar onu rahatsız etmiyor.

Ben orada çalıştığım süre içerisinde bende bu oyuna kendimi

kaptırdım ve o oyun içinde iyice bir araştırma yaptım.

O oyun bana oyun içerisinde sohbet etme şansı veriyor ve bu sohbetlerden edindiğim bilgiler doğrultusunda, oyunun amacı oyun içerisindeki adamı daha da güçlü yapmak, savaş alanında güçlü hale getirmektir.

Bu oyunda gördüm ki, oyun insanları içinde bulunduğumuz düzenin de bize getirdiği gibi kişiselleştiriyor, onları sadece kendi çıkarları için savaşmayı öğretiyor.

Kısacası; onlara düzenin bir yaması olma yolunda bilgiler veriyor.

Bu süre içerisinde gördüm ki, 4.5 milyonun bu oyunu kullanmasından dolayı her fert, istediği saat içerisinde o oyuna giremez, ve bu da ister istemez oyunu daha çekici hale getiriyor.

Tabii oyunun yaratıcılarının kendi çıkarları doğrultusunda bir de çözüm geliştirdiler.

Oyun içerisinde 35 YTL ile 95 YTL arasında değişen aylık fiyatlarla, oyun için özel paketler satın alınabiliyor ve böylece oyuna istediğin saat ve istediğin anda girme şansını elde edebiliyorsun.

Başımдан geçen bir başka olay da; kafede bulunan bir insan, oturduğu masayı bir meyhane masasına çevirdi.

Önünde chat sayfası elinde içkisi ile porno sayfalarına girip geziniyordu.

Kafede içki içmek yasaktı.

Ben bunu patrona söylediğimde patron da bulunduğu konumdan güç alarak beni tehdit etti ve görevimi yapmamı söyledi.

Bende bir işçi olarak onun söylediğini yapmak zorunda kaldım.

Teknoloji çağında internetin yeri ve önemi tabii ki büyüktür.

Fakat emperyalizm her dalda olduğu gibi bilgisayar ve internetin de içinde.

İnternetin çekici özelliğini emperyalist karlar için kullanmak, emperyalistler için her konuda olduğu gibi kendi çıkarları için insan beynini çürütmek, onları kişiselleştirmek, kendi sorunlarını çözmek yerine onları unutturmaya çalıştırmak, beyni uyuşturmak için kullanmaktadır.

Emperyalistler kendi çıkarları için genç beyinleri uyuşturmaya, onları kendi çıkarları için birer piyon haline getirmeye devam ediyor.

Teşekkürler.

Her türlü eleştiriye açıktır.

Saygılarımla;

Yasin Kara

RABOÇAYA GAZETA'YA MAKALELER^[80]

V.I. Lenin'in Parti örgütlenmesi üzerine özellikle 1897-1901 arasında yazılan yazılarından üç tanesini yine Lenin tarafından Yazı Kuruluna yollanan mektupla birlikte sizlere iki bölümde sunuyoruz. İlk bölümde bahsi geçen mektup ve ilk makale olan "Programımız" yazılarını bulacaksınız. Bir sonraki sayımızda ise "ŞU ANDAKİ GÖREVİMİZ" ve "ACİL BİR SORUN" isimli makaleleri yayınlayacağız.

V.I. LENİN

1899'un ikinci yarısında yazıldı. İlk defa 1925'te, Lenin Derlemesi III'te yayınlandı.

Bilinmeyen biri tarafından kopya edilen elyazmalarına uygun olarak yayınlandı.

V.I. LENİN, TOPLU ESERLER, CİLT 4 (1898-Nisan 1901), s.205-221,

Lawrence & Wishart London, İngilizce Baskı, Progress Publishers, Moscow, Dördüncü Baskı 1977.

Türkçe tercümesi KSG Londra Bürosu tarafından yapıldı.

YAZI KURULUNA MEKTUP

Sevgili yoldaşlar!

İsteğinize karşılık olarak, gazete için üç makale gönderiyor ve genelde işbirliğimiz ve özelde de aramızdaki ilişkiler hakkında birkaç kelime söylemenin elzem olduğuna inanıyorum.

Daha önceki temasınızdan bir yayınevi kurmak ve bir seri Sosyal-Demokratik broşürü edit yapmamı istediğinizi anladım.

Görüyorum ki şimdi durum değişti, bir gazetenin yayınına başlamak üzere olan yazı kurulunuzu oluşturmuşsunuz ve beni de işbirliğine davet ediyorsunuz.

Söylemeye gerek yok ki, bu öneriyi içtenlikle kabul ediyorum, fakat, bunu yaparken, başarılı işbirliğinin sadece aşağıdaki şartlarla olası olduğunu düşündüğümü de belirtmeliyim; 1) elyazmaları ile ilgili kurallar hakkında (kabul edildiği, reddedildiği, değiştirildiği) ve bütün yayınlar üzerindeki kararlardan bilgilendirilecek şekilde editörler ve işbirliği yapan yazar arasında düzenli ilişkiler; 2) makalelerim özel bir takma isimle imzalanmalı (eğer size gönderdiğim kaybolmuşsa siz başka bir tane seçiniz); 3) teorik sorunları, şu andaki pratik görevleri, gazetenin (veya broşürler serisinin) istenen karakterini ilgilendiren temel konulardaki görüşler üzerinde, editörler ve işbirliği yapan yazar arasında anlaşma.

Editörlerin bu koşulları kabule deceğini ümit ederim ve aramızda mümkün olabilecek anlaşmayı en kısa zamanda hayata geçirmek için, üçüncü şarttan ortaya çıkan sorunlar üzerinde kısaca duracağım.

"Eski akımı güçlü" bulduğunuz ve Bernsteinizme ve onun Rus yandaşlarına karşı özel bir polemik gerektirdiğini düşündüğünüz konusunda bilgi sahibi oldum. Bu görüşün çok iyimser olduğunu düşünüyorum. Bernstein'in, Rusya Sosyal-Demokratlarının çoğunluğunun kendisi ile aynı fikirde olduğu doğrultusundaki açıklaması^[81]; "eski akımın" kurucusu, temsilcisi, ve en sadık savunucusu olan *Emeğin Kurtuluşu Grubu*^[82] ile yurtdışındaki "genç" Rusya Sosyal-Demokratları arasındaki ayrılık; Rabochaya

Mysl'in birkaç yeni söz söyleme yönündeki boş çabası; "yaygın" siyasi görevlere karşı isyan etmek, küçük sorunları ve amatörce çalışmayı put derekesine yükseltmek, "devrimci teorileri" kaba bir şekilde alayla cilalamak (No.7, "Geçerken"); son olarak, legal Marksist yazınındaki mutlak düzensizlik ve Bernsteinçiliği kullanmak için onların temsilcilerinin çoğunun çalınca çabaları, (a la mode -moda olmuş) "eleştirir" -bütün bunlar, bence, "eski akımın" yeniden kurulmasının ve enerjik bir şekilde savunulmasının gerçek bir ivedi sorun olduğunu göstermeye hizmet etmektedir.

Makalelerden, gazetenin görevleri ve yayın planı üzerine olan görüşlerimi göreceksiniz, ve bu sorun üzerindeki dayanışmamızın derecesini öğrenmekten çok memnun olacağım (ne yazık ki bu makaleler biraz acele ile yazıldı: hangi tarihe kadar gönderilmeleri gerektiğini bilmek benim için çok önemlidir).

Raboçaya Mysl'a karşı dolaysız bir polemik başlatmanın gerekli olduğunu düşünüyorum, fakat bu amaç için No. 1-2, 6 ve 7'den sonrakilerin; ayrıca *Proletarskaya Borba'nın*^[83] elimde olması gerekir. Ayrıca, en son olarak ismini verdiğim broşüre, gazetede gözden geçirmek için ihtiyacım vardır.

Makalelerin uzunluğu açısından kendime bir sınır çizmemem gerektiğini yazıyorsunuz. Bir gazete olduğu müddetçe, gazete makalelerine öncelik vermeyi ve hatta, ilerki bir tarihte makaleleri broşüre çevirme hakkımı saklı tutarak, broşür konuları olarak ele almayı düşünüyorum. Yakın gelecekte üzerinde durmayı önerdiğim konular şunlardır:

1) Program Taslağı (hemen göndereceğim)^[84]; 2) RSDİP'nin gelecek kongresinde tartışılacak taktik ve örgütlenme sorunları^[85]; 3) İşçiler ve sosyalistler için özgürken, hapisteki ve sürgündeki temas kuralları üzerine bir broşür - Polonyalıların broşürünü model alarak "temas kuralları üzerine" eğer mümkünse, benim için temin ederseniz memnun olurum-; 4) Grevler (I. Anlamı, II. Grevler üzerine yasalar; III. Son yılların bazı grevlerinin gözden geçirilmesi); 5) Kadın ve İşçi Sınıfı davası.

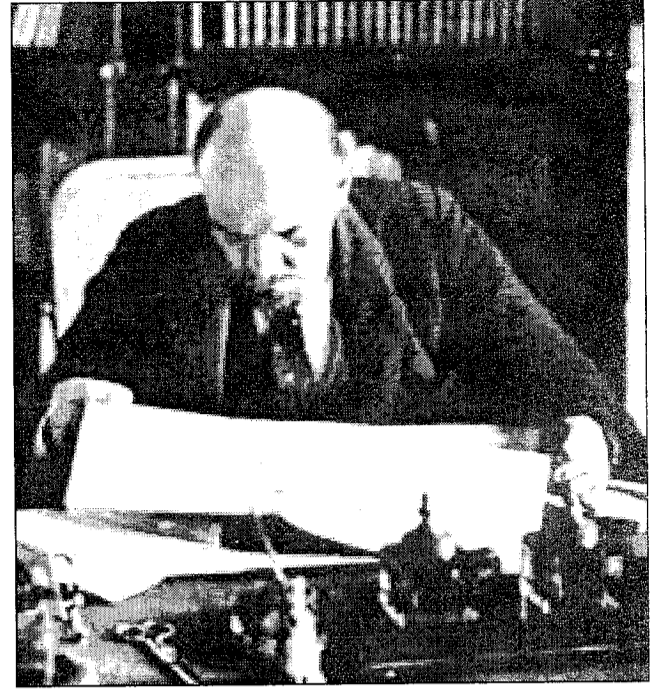
Yazı Kurulunun elindeki malzemenin neler olduğunu yaklaşık olarak bilmek istiyorum, ki aynı konular üzerinde tekrar durmaktan kaçınabileyim ve çoktan "tüketilmiş" konular üzerinde durmayayım.

Yazı Kurulundan aynı kanallarla bir cevap bekleyeceğim (Bu yolun dışında grubunuzla herhangi bir haberleşme aracım olmadı ve yoktur da).

F.P.^[86]

PROGRAMIMIZ

Uluslararası Sosyal-Demokrasi şu an bir

ideolojik yalpalama içindedir. Şimdiye dek, Marx ve Engels'in öğrettikleri devrimci teorinin sarsılmaz temelleri olarak görülüyorlardı, ama şimdi her yerden bu öğretilerin yetersiz ve zamanı geçmiş olduğunu ilan eden sesler yükselmektedir. Kendisinin bir Sosyal-Demokrat olduğunu ilan eden ve Sosyal-Demokratik bir organ yayınlamaya niyetlenen herkesin, Alman Sosyal-Demokratlarının kafasını meşgul eden ve yalnızca onları meşgul etmekle kalmayan bir sorun karşısındaki tutumunu kesinlikle belirlemesi gerekmektedir.

Biz tutumumuzu bütünüyle Marksist teoriden yana belirliyoruz: Sosyalizmi bir ütopyadan bir bilime dönüştüren, bu bilim için sağlam bir temel atan, bunu daha da geliştirmek ve her yönüyle mükemmelleştirmek için izlenecek yolu ilk gösteren Marksizm oldu. Emekçinin kiralınmasının, işgücünün satın alınmasının, milyonlarca mülksüz insanın bir avuç kapitalist, toprağın, fabrikaların, madenlerin vb. sahipleri tarafından köleleştirilmesini nasıl gizlediğini açıkiyarak modern kapitalist gelişmenin, geniş-ölçekli üretimin küçük üretimi ortadan kaldırması ve sosyalist bir toplum sistemini mümkün ve gerekli kılan koşulları yaratması eğilimi gösterdiğini ortaya koydu. Marksizm, bize kökleşmiş adetler, siyasal entrikalar, bulanık yasalar ve karmakarışık öğretilerin siyah örtüsü altından sınıf mücadelesini bütün çeşitlikleri içerisindeki mülk sahibi sınıflar ile, mülksüzler kitleleri ve bütün mülksüzlerin başındaki proletarya arasındaki mücadeleyi çekip çıkarmayı öğretti.

Marksizm, bir devrimci sosyalist partinin görevinin, kapitalistlere ve onların çanak yalayıcılarına, işçilere düşen payı artırmak için yalvarmak ve komplolar düzenlemek değil, *fakat proletaryanın, nihai amacı siyasi iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesi ve sosyalist bir toplumun kurulması olan, sınıf mücadelesini örgütlemek ve bu mücadeleye önderlik etmek olduğunu aydınlığa çıkardı, kavuşturdu.*

Ve işte şimdi biz soruyoruz: içinde bulunduğumuz günlerde pek çok gürültü çıkartan ve Alman sosyalisti Bernstein'in çevresinde toplanmış bulunan çığırkan "yenilikçiler" tarafından bu teoriye yeni bir şey katılmış mıdır? *Kesinlikle hayır.* Onlar, Marx ve Engels'in bize geliştirmemizi emrettikleri bilimi bir adım olsun ileriye götürmüş değillerdir; onlar, proletaryaya hiçbir yeni mücadele yöntemi öğretmemişlerdir; onlar, geri teorilerden parçalar ödünç alarak ve proletaryaya mücadele teorisini değil teslimiyet -proletaryanın en amansız düşmanlarına, sosyalistleri yemlemek için yeni araçlar aramaktan hiç bir zaman usanmayan hükümetlere ve burjuva partilerine teslimiyet

teorisini vaaz ederek yalnızca ricat etmişlerdir. Rusya Sosyal-Demokrasinin kurucularından ve önderlerinden biri olan Plehanov, Bernstein'in en son "eleştirisi"ni^[87] amansızca eleştirmekte bütünüyle haklıydı; Bernstein'in görüşleri şimdi, Alman işçileri tarafından da (Hannover Kongresinde)^[88] reddedilmektedir.

Bu sözlerin bir suçlama seliyle karşılaşacağını sanıyoruz; sosyalist partiyi, "dogma"dan saptıkları için, her bağımsız görüş için, "batıniler"i kesen bir "müminler tekkesi"ne çevirmek istediğimiz çığlıkları yükselecektir. Bu çok moda ve keskin lafların hepsini biliyoruz. Ne var ki, bunların içinde zerre kadar hakikat ya da anlam bulunmamaktadır. Bütün sosyalistleri birleştiren, onların, bütün inançlarını kendisinden aldıkları, ve mücadele yöntemleri ile eylem araçlarında kendisini uyguladıkları devrimci bir sosyalist teori olmaksızın güçlü bir sosyalist parti olamaz. Bütün bilginizle doğru olarak gördüğünüz böylesi bir teoriyi temelsiz saldırılara ve kokuşturma girişimlerine karşı savunmak bütün eleştiriye karşı olduğumuz anlamına gelmez. Biz Marx'ın teorisini tamamlanmış ve ihlal edilmez bir şey olarak görmüyoruz; tersine, biz onu yalnızca, eğer hayata ayak uydurmak istiyorlarsa, sosyalistlerin her yönde geliştirmeleri gereken, bilimin temel taşına atmış olduğu inancındayız. Biz, Marx'ın teorisinin bağımsızca işlenmesini Rusya sosyalistleri için özellikle esas olduğu düşüncesindeyiz; çünkü, bu teori, özgül olarak İngiltere'de Fransa'dan farklı, Fransa'da Almanya'dan farklı ve Almanya'da Rusya'dan farklı uygulanan genel kılavuz ilkelerden başka bir şey sağlamamaktadır. Bunun için biz, gazetemizde teorik sorunlar üzerine makalelere hoşnutlukla yer ayıracağız ve bütün yoldaşları da ihtilafli noktaları açıkça tartışmaya çağırıyoruz.

Bütün Sosyal-Demokratlar için ortak olan programın Rusya'ya uygulanmasında ortaya çıkan ana sorunlardır? Bu programın özünü proletaryanın sınıf mücadelesini örgütlemek ve nihai hedefi, siyasal iktidarın proletarya tarafından fethi ve sosyalist bir toplumun kurulması olan bu mücadeleye önderlik olduğunu belirtmiştik. Proletaryanın sınıf mücadelesi ekonomik (işçilerin içinde buldukları koşulların iyileştirilmesi için tek tek kapitalistlere ya da tek tek kapitalist gruplarına karşı mücadele) ve siyasal mücadeleyi (hükümete karşı, halkın haklarının genişletilmesi yani, demokrasi ve proletaryanın siyasal iktidarının genişletilmesi için mücadele) kapsar. Bazı Rusya Sosyal-Demokratları (bunlar arasında en çok öne çıkanlar Rabochaya Mysl'i yönetenlerdir) ekonomik mücadeleyi karşılayamayacak kadar daha önemli olarak görür ve siyasal mücadeleyi az çok uzak bir geleceğe havale edecek kadar ileri giderler. Bu bakış açısı korkunç yanlıştır. Bütün Sosyal-Demokratlar işçi sınıfının ekonomik mücadelesini örgütlemenin gerekli olduğunda, yani, işçilere işverenlere karşı gün be gün verdikleri mücadelede yardımcı olmanın onların dikkatlerini her baskı olayına ve baskının her biçimine çekmenin ve böylelikle onlara birleşmenin gerekliliğini açıklamanın gerekli olduğunda hemfikirdirler. Ama, siyasal mücadeleyi, ekonomik mücadeleye feda etmek uluslararası Sosyal-Demokrasinin temel ilkesinden ayrılmak olur, bu bütün bir işçi hareketi tarihinin bize öğrettiği şeyi unutmak demek olur. Burjuvazinin ve ona hizmet eden hükümetin inançlı yandaşları dahi saf ekonomik işçi birlikleri kurmak ve böylelikle işçileri "siyaset"ten, sosyalizmden saptırmak için tekrarlanan girişimlerde dahi bulunmuşlardır. Rus hükümetinin de, sadece, kendilerinin ezildikleri

ve haklardan yoksun oldukları gerçeğinden dikkatlerini saptırmak için halka her zaman birtakım önemsiz sus payları, ya da daha doğrusu, göstermelik sus payları verirken yaptığı gibi, buna benzer bir şeylere girişmesi oldukça mümkündür. İşçiler serbestçe toplanma ve dernek kurma hakkına sahip olmadıkça, kendi gazetelerine sahip olmadıkça ve (Türkiye ile Rusya dışında) bütün Avrupa ülkeleri ve Almanya'da olduğu gibi ulusal meclislere kendi temsilcilerini gönderme hakkına sahip olmadıkça hiç bir ekonomik mücadele işçilere herhangi bir kalıcı iyileştirme sağlayamaz, hatta, bu mücadele geniş ölçekte sürdürülemez bile. Ama bu hakları kazanmak için bir siyasal mücadele yürütmek gereklidir, Rusya'da yalnızca işçiler değil bütün yurttaşlar siyasal haklardan yoksundur. Rusya mutlak ve sınırsız monarşidir. Çar tek başına kanunlar yürürlüğe sokar, memurlar atar ve onları denetler. Bu nedenle, Rusya'da, sanki, Çar ve Çarlık hükümeti bütün sınıflardan bağımsızmış ve hepsine eşit muamele edermiş gibi görünür. Ama gerçekte ise, bütün memurlar özellikle mülk sahibi sınıflardan seçilmektedir ve hepsi de bakanları kendi çaldıkları havada oynatan ve ne isterse elde eden büyük kapitalistlerin etkisi altındadırlar. Rusya işçi sınıfı iki katlı bir boyunduruk altındadır; hem kapitalistler ve toprak sahipleri tarafından soyulup yağmalanır, hem de, onlara karşı savaşmasını engellemek için polis elini kolunu bağlar, ağzına tıkaç sokar ve halkın haklarını savunmak için yapılan her girişim kıyıma uğratılır. Bir kapitaliste karşı yapılan her grev askerin ve polisin işçilerin üzerine salınmasına yol açar. Her ekonomik mücadele zorunlu olarak bir siyasal mücadele haline gelir ve Sosyal-Demokrasinin de bunların ikisini birbirine, çözülemez bir biçimde, proletaryanın tek bir sınıf mücadelesi olarak birleştirmesi gerekir. Böylesi bir mücadelenin ilk ve en başta gelen hedefi siyasal hakların ele geçirilmesi, *siyasal özgürlüğün ele geçirilmesi* olmalıdır. Eğer St. Petersburg işçileri tek başlarına, sosyalistlerden azıcık yardım görerek, süratle hükümetten bir taviz koparmayı iş gününün kısaltılması yasasının benimsenmesi^[89] başarmışlarsa, o zaman, tek bir Rusya Sosyal-Demokratik Partisi tarafından önderlik edilen Rusya işçi sınıfı bir bütün olarak, ısrarlı bir mücadele içinde, bununla karşılaşılamayacak kadar önemli tavizleri elde edebilecektir.

Rusya işçi sınıfı, başka hiç bir sınıf yardımına koşmasa bile kendi ekonomik ve siyasal mücadelesini tek başına açmaya muktedirdir. Ama siyasal mücadelede işçiler tek başlarına değillerdir. Halkın haklardan topyekün yoksunluğu ve başı bozuk memurların vahşi yasa tanımazlıkları, özgür düşüncenin ve özgür konuşmanın baskı altına alınmasına teslim olmayan bütün onurlu eğitilmiş insanların öfkesini uyandırmaktadır; bunlar baskı altında tutulan Polonyalıların, Finlerin, Yahudilerin ve Rus dinsel mezheplerinin öfkesini uyandırmaktadır; bunlar, küçük tüccarların, imalathane sahiplerinin, hiç bir yerde memurların ve polisin eziyetlerinden kurtulamayan köylülerin öfkesini uyandırmaktadır. Bu grupların hepsi de tek başlarına kararlı bir siyasal mücadeleyi sürdürme yeteneğinden yoksundurlar. Ama işçi sınıfı bu mücadelenin sancağını yükselttiğinde, her yandan destek görecektir. Rusya Sosyal-Demokrasisi halkın hakları için bütün savaşların, bütün demokrasi savaşçılarının başına geçecek ve yenilmez olduğunu gösterecektir.

Bunlar bizim temel görüşlerimizdir ve biz bunları gazetemizde her bakımdan sistematik

olarak geliştireceğiz. İnanıyoruz ki, bu şekilde Rusya Sosyal-Demokratik İşçi Partisi'nin yayınlanan Manifesto'sunda gösterdiği yolda yürüyor olacağız.

NOTLAR

(Notlardaki numaralama İngilizce baskısındaki gibi aynen korunmuştur -Ç.N.)

[80] Lenin, "Programımız," "Şu Andaki Görevimiz" ve "Acil Bir Sorun"u sürgünde iken yazdı. Makaleler, RSDİP'nin Birinci Kongresinde Parti'nin resmi organı olması kararlaştırılan Raboçaya Gazeta içindi. 1899'da, gazetenin yayınlanmasını sağlamak için yeniden bir çaba gösterildi ve Yazı Kurulu Lenin'e editörlüğünü üstelenmesini önerdi; daha sonra onu işbirliğine çağırdı. Lenin, makaleleri Yazı Kurulu'na mektubuyla birlikte gönderdi. Yeniden yayınlama çabası başarısız olmuştu ve makaleler hiç bir zaman basılamamıştı.

[81] Rus oportünistleri, "ekonomistler" ve Bundcular, Bernstein'in görüşleri ile uyum içinde idiler. Bernstein, "Sosyalizmin Temelleri"nde kendi düşünceleriyle görüş birliğini, Rusya Sosyal-Demokratlarının çoğunluğunun görüşüymüş gibi göstermiştir.

[82] Bu, Kasım 1898'de, Zürih'te toplanan Rusya Sosyal-Demokratları Yurtdışı Birliği'nin Birinci Kongresindeki bölünmeye referanstır.

[83] Derleme, Proletarskaya Borba (Proleter Mücadele), No. 1, Urallar Sosyal-Demokratik grubu tarafından yayınlandı. 1898-99 kışında grubun kendi basımında basıldı. Derlemeyi hazırlayan yazarlar "ekonomist" bir tavır takındılar, işçi-sınıfının bağımsız bir partisinin gerekliliğini reddettiler ve devrimin genel bir grevle gerçekleşeceğine inanıyorlardı. Lenin, bu derlemenin yazarlarının görüşlerini Ne Yapmalı'nın IV. Kısım'daki değerlendirmesinde ele aldı.

[84] "Partimizin Taslak Bir Programı"na referanstır.

[85] Burada, 1900 baharında yer alması öngörülen Rusya Sosyal Demokratik İşçi Partisi'nin İkinci Kongresine değinilmektedir.

[86] F.P. - Lenin'in takma isimlerinden biri.

[87] Referans, Alman Sosyal-Demokratlarının organı Neue Zeit (Yeni Zaman) 'da, Temmuz 1898'de yayınlanan Plehanov'un "Bernstein ve Materyalizm" makalesindedir.

[88] Alman Sosyal-Demokratlarının Hannover Kongresi 27 Eylül'den 2 Ekim (9-14 Ekim) kadar, 1899'da toplandı. Gündemde tartışılan "Partinin Temel Görüş ve Taktiklerine Saldırı" ana noktasında Kongre, geniş bir eleştiriye tabi tutmadan Bernstein'in revizyonist görüşlerine karşı oy kullandı.

[89] 2 (14) Haziran 1897 yasası, sanayi işletmeleri ve demiryolu işyerleri için onbir buçuk saatlik çalışma gününü yürürlüğe koydu, Bundan önce, Rusya'da çalışma günü düzenlenmemişti ve 14-15 saat kadar uzundu. Çarlık hükümeti 2 Haziran yasasını işçi-sınıfına önderlik eden İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda Mücadele Birliği'nin baskısı sonucunda yürürlüğe koymaya zorlandı. Lenin, Yeni Fabrika Yasaları broşüründe, yasanın detaylı bir analizini ve eleştirisini yapmıştır.

Almanya'da Yeni Mücadele Yöntemleri

Almanya'da tren çalışanlarının geçtiğimiz ay gerçekleştirdikleri grevler yeni bir durumu gündeme getirdi. Yakın geçmişe kadar aynı sektörde üyeleri bulunan sendikalar birleşerek işverenle toplu iş sözleşmesi pazarlığı yapıyorlardı. Ancak son bir yıllık sürede yapılan grevler ve eylemler bu mücadele yönteminin terk edilmeye doğru gittiğini gösteriyor.

Almanya demiryolu çalışanları sendikaları işverenle toplu iş sözleşmesi anlaşmasına vardıklarını ilan ederken tren şoförlerinin yeni eylemi demiryolu taşımacılığını durdurmayı başardı. Tren şoförleri sendikası diğer

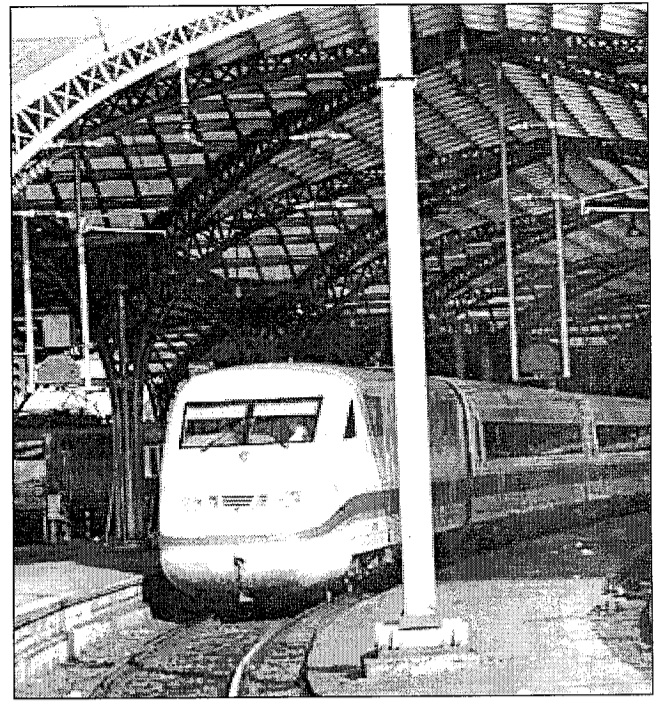
sendikalarla ortak hareket etmek yerine ayrı olarak toplu iş sözleşmesi talep etti. Sendika sözcüsü ortak toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde işverenin tren şoförlerine haksızlık ettiğini ve dolayısı ile daha iyi ücret ve çalışma koşulları için eyleme gittiklerini açıkladı.

Alman Deutsche Bahn demiryolu şirketinde 150 bin civarında işçi çalışmaktadır. Daha büyük sendika liderlerinin teslimiyetçi yaklaşımı nedeniyle toplu iş sözleşmelerinde yüzde 4.5 ücret artışı kabul gördü. Ancak tren oförleri sendikası, üyelerinin ücretlerinin sürekli olarak düşük tutulduğunu ve trenlerin modernleşmesi ile ihtiyaç duyulan kalifiye işgücü değerinin yüzde 31 oranında daha yüksek olması gerektiğini vurguladı.

1990'lardan bu yana Alman ekonomisinin çıkmazda olması bir dizi ehli çalışanın gelirlerinde gerileme yaşanmasına yol açtı. Bu sektördeki çalışanlar gelirlerinin diğer Avrupa ülkelerine nazaran sürekli düşmesine artık sessiz kalamadılar.

2001 yılında Lufhansa Havayolları'nda çalışan 4,200 pilot diğer sendikalardan ayrı olarak eylem yaparak işverenle ayrı toplu iş sözleşmesi imzaladı.

2001 yılında Lufhansa Havayolları'nda çalışan 4,200 pilot diğer sendikalardan ayrı olarak eylem yaparak işverenle ayrı toplu iş sözleşmesi imzaladı.

Başlangıçta buna karşı çıkan işveren, daha sonra bu yaklaşımın işveren açısından kazançlı olduğunu gördü. Ehli işgücüne daha fazla artış verirken daha az ehli olanlara artışları çok daha fazla kısararak karlarını artırdı.

Normalde diğer sağlık çalışanları sendikası ile ortak toplu iş sözleşmesine giden doktor sendikası 2006 yılından bu yana ayrı eylemler düzenleyerek kendi üyelerine daha iyi ücret sağladı. Ancak aynı dönemde hasta bakıcı ve diğer sağlık çalışanlarının ücret artışlarında düşüş yaşandı.

Almanya'da tüm çalışanlara kıyasla sayısı az olan ehli işgücü çalışanları, çalışanların dayanışma ruhunu terk ederek diğer çalışanlara sırtını çevirmeye yöneliyor. Bu durum karşısında işverenler bu böl ve yönet politikasını desteklemeye başladı. Bu yaklaşım sayesinde çok az bir zümreye çok daha iyi ücret artışı sağlanıyor. Ancak geriye kalan çalışanlar bu rekabet nedeniyle çok daha iyi ücret ve çalışma koşulları elde etmemeye başladılar.

RADYO E.K.İ.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.İ.M
www.radyoekim.com
RADYO E.K.İ.M Yönetim Kurulu

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Tarihi Materyalizmin Çarpıtıcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.
- Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.
- Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesnellığı, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim

Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Peru'da Öğretmen Grevi

Peru öğretmenleri Peru hükümetinin öğretmenlerin kazanılmış haklarını kısıtlamaya yönelik yasa tasarısını protesto etmek amacıyla 11 ve 12 Temmuz tarihlerinde ülke çapında greve gittiler. Peru okullarında çalışan 300 bin öğretmenin bu eylemi, ülkede hükümetin uygulamalarından hoşnut olmayan diğer çalışan kesimleri harekete geçirdi. Peru Genel İşçi Federasyonu'nun öğretmenlerin bu eylemine destek çağırısına cevap veren madenciler, inşaat ve tarım işçileri ülkedeki yaşamı felce uğrattı.

Öğretmenlerin ve işçilerin bu grevi karşısında saldırıya geçen Başkan Alan Garcia hükümeti yüzlerce öğretmeni ve sendika liderlerini tutuklattı. Güvenlik güçleri sokak gösterisi yapan grevcilere saldırdı. İşçilerin grevlerine destek amacıyla eylemlere katılan kamu çalışanlarının da sokağa dökülmesi ile yollar kapandı.

Güvenlik güçleri ile çatışmaların en şiddetlilerinin güney eyaletlerinde olduğu gelen haberler arasında... Binlerce grevci işçi ve öğretmen İnka arkeolojik kalıntılarında turist taşıyan demiryollarını tıkadı. Binlerce tarım işçisi ve yoksul köylü Andahuaylas şehrine inerek sürekli olarak fiyatları artırılan suni gübre ve yakıtın onları yıkıma sürüklediğini haykırdı.

Peru hükümeti "milli eğitim standardı"

çerçevesinde "başarısız okullar"daki öğretmenleri işten daha kolay durdurmak amacıyla yeni yasa geçirmeye çalışıyor. Yeni uygulama ile öğretmen sendikasının da gücünü kırmayı hedefleyen bu yasa tasarısına karşı öğretmenler mücadelelerini yükselttiler. "Başarısız okullar" tanımının yanlış olduğunu, öğrencilerin başarı oranının aynı zamanda ailelerin ekonomik durumuna ve okullardaki olanaklara da bağlı olduğunu dile getiren öğretmenler, hükümeti iki yüzlü olmakla suçluyorlar.

Ekmek Fiyatları

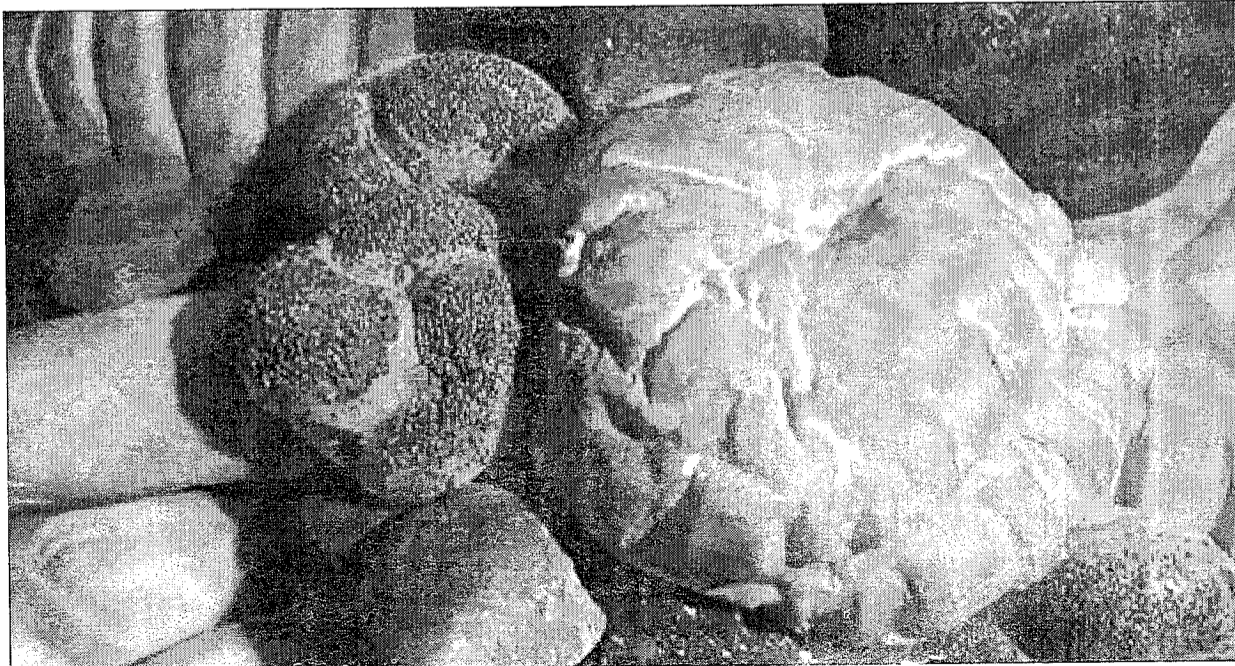
Buğday fiyatlarının Avrupa ve ABD'de son 10 yılda artış göstermesi ile ekmek fiyatları da artıyor. Tahıl ürünlerindeki artış otomatik olarak hayvan ürünlerine de yansıyor. Son 18 ayda tahıl fiyatları gerek AB'de gerekse de ABD'de iki katına çıktı. Bu da ekmekten süte kadar olan tüm ürünlerde fiyatların resmi enflasyondan kat kat daha fazla yükselmesini getirdi.

Önümüzdeki dönemde gerek kuraklıkların yayılması, gerek biyoyakıt olan talebin artması ve dünya nüfusunun 9 milyara dayanması, günlük temel gıda maddesi olan ekmeğin fiyatının gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi hızla artacağını gösteriyor.

Meksika'da halihazırda tahılın kayda değer bir miktarının ABD'li biyoyakıt firmalarına

satılması nedeniyle yoksul kesimler ekmek dahi satın alamaz duruma geldiler. Bilimadamları, iklimde yaşanan küresel ısınmanın da birçok alanda kuraklığı beraberinde getirmesi önümüzdeki dönemde mevcut tahıl üretim alanlarındaki verimliliğin korunamayacağına işaret ediyor.

Tarım üretiminin artırılması için genetik mühendislerinin ürettiği yeni tohumlar doğal ortamda çoğalamadığı ve doğal ürünlerin de süreç içerisinde yok edilişi nedeni ile yoksul kesimlerin tamamıyla açlığa terk edileceği görülüyor. Böyle bir durumda insanlık ya mevcut kapitalizm-emperyalizmi yok ederek açlığa son verecek ya da yığinsal savaş ve açlık ölümleri daha da artacak.

21. Yüzyıl'ın Köleleri

Avrupa Konseyi insan ticareti üzerine yayımladığı raporda dünya çapında en hızlı gelişen suçun insan ticareti olduğunu açıkladı. Rapor ayrıca bugün var olan kölelerin köleci dönemden daha fazla olabileceğini de yazdı.

Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komitesi Başkanı Riina Kionka tarafından Avrupa Konseyi'ne sunulan raporda, katı göçmen yasalarının insan ticaretinin hızla büyümesine yol açtığı, mağdurların insanlık dışı uygulamaya ve ayrımcılığa maruz kaldıkları kayda geçildi.

Birleşmiş Milletler'in (BM) tahminlerine göre günümüzde 2,5 milyon kişinin insan tacirlerinin kışkacında bulunduğunu vurgulayan rapor, "Büyük ihtimalle şu anda köleci dönemden daha fazla köle var ve bu kötü gidişat devam edecektir, çünkü uluslararası alanda en hızlı gelişen suç, insan ticareti suçudur" cümlelerini kullanıyor.

Raporda, çoğunluğu seks ticareti tuzağına düştüğü için, insan ticaretinin en büyük mağdurlarının kadın ve kızlar olduğu vurgulandı. Tahminlere göre yılda 200-600 bin arasında kadın Avrupa Birliği üyesi ülkelere kaçak olarak giriş yapıyor. Bu rakamların büyük bir kesiminin seks endüstrisiyle çok açık bağıntılı olduğu yine raporda yer alıyor.

Globalleşme ve göçle beraber fuhuşa talep ile ucuz ev-iş köleliğinin, bu sorunun büyümesine neden olduğunun belirtildiği Avrupa Konseyi raporunda "Zengin ülkelerdeki katı göçmen yasalarının bu alanda iş piyasasına yol açtığı" da yer alıyor. Batı Avrupa'da yetersiz ve ucuz iş gücü talebinin büyümesinin buna yol açtığını da kabul eden rapor yazarları, insan tacirlerinin bu boşluktan yararlanmandıklarını söylüyor. Toplum ve işverenler kendilerine 'sunulan' kölelere karşı "giderek daha fazla insanlık dışı muamelelerde bulunuyorlar" açıklaması "medeni" Avrupa'nın iki yüzü olduğunu da istemeyerek teslim ediyor.

Bilindiği gibi işçi sınıfı modern köle olmasına karşın Avrupa'da gerek fuhuş gerekse de ev işleri için pazarlanan kölelerden bir adım önde bulunuyor. En azından işgücünü istediği patrona satarak köle sahibini seçme şansı var!

Komünist bir örgüt yaratma yolunda teorik çalışmanın önemi tartışılmazdır. Bu çalışmada muhakkak ki bireysel çalışma önceliklidir ve bu çalışma örgütsel olarak da merkezleştirilerek ve yol gösterilerek desteklenmelidir. Bizler KSG olarak dönemsel olarak ortaya çıkan sorunlarda incelenmesi ve anlaşılması bakımından önem taşıyan Marksist yazını sayfalarımıza taşıma hedefindeyiz. Bu yayınların hem Marksist teoriye olan ilgiyi artırması, hem de Marksizmin anlaşılması ve günümüz koşullarına uyarlanarak devrimci mücadeleye katkı koyması umuduyla...

Kaynak: Lenin Döneminde Komünist Enternasyonal, Belgeler, Cilt 2, Maya Kitapları 3, Birinci baskı, Eylül 2002, sayfa 65-101

Elektronik kopya: Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek- Londra Bürosu, Haziran 2006.

III. Komünist Faaliyetin Yükümlülükleri Üzerine

8) Komünist parti, devrimci Marksizm'in iş okulu olmalıdır. Çeşitli parti organları ve tek tek üyelere yakın bağlar, parti örgütlerindeki gündelik çalışma yoluyla kurulacaktır.

Legal komünist partilerin çok az sayıda üyesi, partinin gündelik çalışmasında yeterince aktif yer almaktadır. Bu partilerin başlıca kusuru budur ve bu onların düzenli gelişmelerine bir engeldir.

9) Bir işçi partisinin, partinin komünist reorganizasyonundaki ilk adımlarında, komünist bir programı kabul etmekle, yani sadece propagandasında eski doktrini yerine komünist öğretiyi kabullenmekle ve anti-komünist görevlilerin yerine komünist olanları geçirmekle yetinmesi tehlikesi her zaman vardır. Fakat bir komünist programın benimsenmesi, yalnızca partinin komünist olma isteğini belirtir. Eğer parti, komünist çalışmayı yürütmekte başarısız olursa ve eğer üye kitlesi pasif kalmaya devam ederse, bu takdirde programı kabul ederek yüklediği yükümlülüklerin asgarisini bile yerine getirmiş olmayacaktır. En önemli ihtiyaç şudur: Tüm üyeler, partinin gündelik çalışmalarına her zaman katılmalıdırlar.

Komünist örgütlenme sanatı, her şeyi ve herkesi proleter sınıf mücadelesine katmayı, parti çalışmasını parti üyeleri arasında amaca uygun bir şekilde bölmeyi ve geniş proleter kitleleri devrimci harekete çekmek için üyeleri organize etmeyi içerir. Ayrıca bu sanat, partinin, hareketin tümü üzerinde her zaman önder bir konumda olması anlamına gelir. Parti bu önderlik konumunu yetkilerinin gücüyle değil, kendi muazzam enerjisinden, yeteneğinden, deneyimi ve esnekliğinden elde ettiği otoriteyle kazanır.

10) Bir komünist parti, üyelerinin gerçekten aktif olmalarını sağlamak için, onlardan bütün zamanlarını ve enerjilerini parti çalışmasına vermelerini talep etmelidir. Böylece gerçekten aktif bir üyeliğe sahip olacaktır. Komünist parti üyeliği, komünist fikirlere adanmışlığın yani sıra, muhtemelen ilk önce aday sonra üye olarak resmi kabulü, üyelik aidatlarının düzenli ödenmesini, parti gazetesini düzenli okumayı vb. gerektirir. Ancak üyeliğin en önemli koşulu, üyelerin partinin gündelik çalışmasına katılımlarıdır.

11) Gündelik çalışmayı yürütme amacı için, her parti üyesi, daha dar bir çalışma grubuna-bir komite, komisyon, kurul, grup, fraksiyon veya hücreye-bağlı olmalıdır. Bu, parti çalışmasının düzgün bir şekilde dağılımının, yürütülebilmesinin ve denetlenebilmesinin tek yoldur.

Üyelerin kendi yerel örgütlerinin genel toplantılarına katılmaları gerektiğini belirtmeye elbette ki gerek yoktur; legal partilerin yerel temsilciler toplantılarını bu genel toplantıların yerine geçirme çabaları akıllıca değildir. Tüm parti üyeleri, bu toplantılara düzenli bir şekilde katılmak zorundadırlar. Ama bu kesinlikle yeterli değildir. Bu toplantıların uygun biçimde hazırlanması ve ayrıca işçi toplantıları, gösteriler ve kitle eylemleri için hazırlık, bu amaç için görevlendirilmiş küçük gruplarla veya kişilerle çalışmayı gerektirir. Yapılması gereken çok büyük miktardaki iş, yalnızca küçük gruplar tarafından dikkatlice incelenebilir ve uygun bir şekilde örgütlenebilir. Tüm üyeler çok sayıda çalışma gruplarına bölünmedikçe ve parti çalışmasına günlük olarak katılmadıkça, sınıf mücadelesini ilerletmek için işçi sınıfının en militan çabaları bile hiçbir yere varmayacaktır ve tüm devrimci proleter güçlerin birleşmiş ve güçlü bir komünist parti etrafında zorunlu ve ihtiyaç duyulan yoğunlaşması imkansız olacaktır.

12) Komünist çekirdekler parti faaliyetinin çeşitli alanlarındaki gündelik çalışmayı (ev ev dolaşarak ajitasyon yapmak, parti okulları, grupça gazete okuma, enformasyon servisleri, irtibat çalışmaları, vb.) yürütmek için kurulmalıdır.

Komünist hücreler, partinin fabrikalardaki, sendikalardaki, işçi kooperatiflerindeki, askeri müfrezelerdeki, vb.-nerede birkaç tane veya daha fazla parti üyesi ya da aday üye varsa-gündelik komünist çalışmasını yürüten çekirdekleridir. Bir fabrikada, sendikada, vb. parti üyelerinin sayısı çoksa, hücreler, çalışması komünist çekirdekler tarafından yönetilen parti grupları biçiminde genişletilir. Geniş tabanlı bir muhalefet grubunu örgütlemek ya da zaten varolan bir grup çalışmasının içinde yer almak gerektiğinde, komünistlerin amacı kendi ayrı hücrelerinin çalışması yoluyla önder bir pozisyon kazanmak olmalıdır.

Komünist hücrenin, kendi parti bağına açıkça ilan edip etmeyeceği sorunu, her ayrı durumda, tehlikelerin ve avantajların dikkatlice incelenmesiyle karara bağlanmalıdır.

13) Genel çalışma yükümlülüğünün getirilmesi ve küçük çalışma gruplarının örgütlenmesi kitlesel komünist partilerde özellikle zordur. Sonuçları akşamdan sabaha elde edilemez. Büyük bir sabır, beceri, usta1ık ve enerji gerektirir.

Reorganizasyonun baştan itibaren özenli bir şekilde yürütülmesi ve sorun üzerine çok yönlü bir tartışmadan sonra başlanması özellikle önemlidir. Örgütün üyelerini belirli bir biçimsel şemaya göre basitçe küçük hücrelere, gruplara bölmek ve onlara genel gündelik parti çalışmasında yeralmalarını emretmek, elbette ki çok kolay olurdu. Fakat böyle bir başlangıç, hiç başlamamaktan da kötü olacaktır; parti üyeleri çok geçmeden yeni çalışma yönteminden hoşnutsuz kalacak ve hayal kırıklığına uğrayacaklardır.

Komünist Enternasyonalin Üçüncü Kongresi Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği: Tezler Bölüm II

Yönetici parti organının, inançlı ve kendisini davaya adanmış birer komünist, aynı zamanda da ülkenin ana merkezlerindeki işçi hareketinin genel durumu hakkında tam bir bilgi sahibi olan yetenekli örgütçülerle, ayrıntılı hazırlık görüşmeleri yapması özellikle tavsiye edilir; önder parti organı; bulguları temelinde yeni çalışma yönteminin temel ilkelerini ayrıntılı olarak hazırlayabilir. Bundan sonra, eğitmenler, örgütçüler ve örgütlenme komisyonları yerel düzeyde bir çalışma planı hazırlamalı, ilk grup liderlerini seçmeli ve kampanyayı başlatmalıdırlar. Sonra örgütlere, çalışma gruplarına, hücrelere ve tek tek üyelere yerine getirmeleri için, kesinlikle uygun, faydalı ve yetenekleri ölçüsünde görevler verilmelidir. Gerekirse parti, işin nasıl üstesinden gelinebileceği konusunda pratik örnekler göstermelidir. Bu durumda, özellikle kaçınılması gereken hatalara dikkat çekilmesi önemlidir.

14) Reorganizasyon adım adım ilerlemelidir. Yerel örgütler, çok sayıda yeni hücreyi ve çalışma birimlerini bir çırpıda örgütlemek için acele etmemelidirler. Büyük fabrikalarda ve sendikalarda örgütlenmiş tek tek hücrelerin doğru biçimde çalışmaları; parti çalışmasının diğer alanlarında-enformasyon, iletişim-haberleşme, ev ev dolaşarak ajitasyon, kadın hareketi, gazete dağıtımı, işsizler, vb- çalışma gruplarının çoktan örgütlenmiş ve az çok oturmuş olduğu, kısa bir pratik içinde görülerek kanıtlanmış olmalıdır. Örgütlenmenin eski biçimleri, yeni örgütsel aygıtlar biçimlenmeye başlamadan önce körü körüne yok edilmemelidir.

Bununla birlikte komünist örgütlenme çalışması, her yerde en enerjik şekilde bu en temel görevine yönlendirilmelidir. Bu yalnızca her legal partiye değil, ayrıca her illegal partiye de büyük sorumluluk yüklemektedir. Proleter kitle mücadelesinin tüm merkezlerinde, komünist gruplardan, hücrelerden, parti gruplarından ve çalışma gruplarından oluşan geniş bir ağı kurulduğu ana dek; güçlü ve amaçlarına kilitlenmiş partinin her bir üyesi, gündelik devrimci çalışmaya katılınca ve bu katılımı doğal bir pratik olarak görünceye kadar parti, örgütsel çalışmasını asla gevşetmemelidir.

15) Yönetici parti organları, bu temel örgütsel çalışmanın sürekli ve sıkı denetiminde zayıf kalmamalı ve ona tutarlı bir yön vermelidirler. Bu, parti organlarını yöneten yoldaşların çok büyük çabasını gerektirir. Komünist parti önderliği, yalnızca tüm yoldaşlara yapacak bir iş sağlayıp denetlemekten sorumlu değildir; önderlik, ele alınan meseleyi pratik olarak kavrayışıyla bu çalışmaya sistematik olarak yardım etmekten ve onu yönlendirmekten de sorumludur. Komünist parti önderliği, çalışmanın kendine özgü koşullarını bilmeli ve hatalar karşısında uyanık olmalıdır. Mücadelenin amacını daima göz önünde tutarak, çalışma yöntemlerini geliştirmek için kendi deneyim ve bilgilerini kullanmalıdır.

16) Tüm parti çalışması, pratik ya da teorik

zeminde doğrudan mücadele veya bu mücadele için hazırlıktır. Parti çalışmasında uzmanlaşma, şimdiye kadar, çok yetersiz bir şekilde örgütlenmiştir. Yapılan çalışmaların tamamen rastlantısal ve şans eseri olduğu pek çok önemli çalışma alanı vardır. Legal partilerin siyasi polise karşı verdiği özel mücadele bunun bir örneğidir. Bir başkası ise, partili yoldaşların sürekli bir biçimde gelişigüzel ve üstünkörü yürütülen eğitimidir; öyle üstünkörü bir eğitimidir ki bu, parti üyelerinin büyük bir kısmı partinin önemli kararlarının çoğundan habersizdir-hatta parti programından ve Komünist Enternasyonal'in kararlarından bile. Tüm parti örgütleri ve partinin tüm çalışma grupları kendi üyelerini düzenli ve sistematik bir temelde eğitmelidir; öyle ki, böylece daha yüksek bir uzmanlaşma düzeyi mümkün olsun.

17) Komünist örgütün ödevlerinden biri, rapor vermektir. Bu, partinin tüm örgüt ve organlarından, tek tek üyelerine kadar herkes için geçerlidir. Düzenli genel raporlar sık aralıklarla hazırlanmalı; özel parti görevleri yerine getirildiğinde ise özel raporlar hazırlanmalıdır. Raporların sistematik olarak sunulması ve bunun komünist harekette sıkıca, oturmuş bir gelenek haline gelmesi çok önemlidir.

18) Parti, Komünist Enternasyonal'in yönetici organına, kendi faaliyeti üzerine, düzenli olarak üç ayda bir rapor hazırlar. Her parti örgütü, kendisinin bir üstünde bulunan komiteye raporlar sunmalıdır. (Örneğin, yerel örgütler ilgili parti komitesine aylık raporlar sunarlar)

Her hücre, parti grubu ve çalışma grubu onu denetleyen parti organına rapor sunmak zorundadır. Tüm üyeler bağlı buldukları hücreye veya çalışma grubuna ve kendilerine belirli bir görev vermiş olan parti organına, çalışmalarının gelişimi üzerine yaklaşık olarak haftada bir rapor vermek zorundadırlar.

Raporlar, ilk uygun fırsatta hazırlanmalıdır. Parti veya parti organı, özel olarak yazılı bir rapor talep etmedikçe, rapor sözlü olarak verilebilir. Raporlar kısa, öz ve isabetli olmalıdır. Raporu alan kişi, başkalarına açıklanamayacak bilginin saklanması ve ayrıca raporların ilgili yönetici parti organına gecikmeden iletilmesinden sorumludur.

19) Bu parti raporları, elbette ki sadece bu raporu veren kişinin faaliyetinden bahsetmemelidir. Bunlar aynı zamanda çalışmanın gidişatı boyunca edinilmiş olan mücadeleyle ilgili gözlemlerden de bahsetmelidirler, özellikle de bu gözlemler gelecek faaliyetlerde değişikliklere veya gelişmelere yol açabilecekse. Parti üyeleri, çalışmaları sırasında ortaya çıkan eksikliklerin üstesinden nasıl gelinebileceği konusunda öneriler sunmalıdırlar. Komünist hücreler, parti grupları ve çalışma grupları, kendilerine sunulan ve kendilerinin sunduğu tüm raporlar hakkında tartışmalıdırlar. Raporların tartışılması, bir alışkanlık haline getirilmelidir.

Hücrelerde ve çalışma gruplarında, tek tek parti üyelerinin ya da üye gruplarının, rakip örgütlerin, özellikle küçük-burjuva işçi örgütlerinin ve en önemlisi "sosyalist" partilerin tüm örgütlerinin faaliyetini gözlemlemek ve bunlar üzerine rapor vermek üzere düzenli olarak görevlendirilmelerine özel bir dikkat gösterilmelidir.

"Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olamaz!"

Sınıf mücadelesinin öğelerinden biri ve belki de en önemlisi ideolojik mücadeledir.

Özellikle Sovyetler Birliği'nin resmen dağıtılması ve kapitalizmin gökleri çıkarılması sürecinde Marksist-Leninist teorinin çarpıtılması doruk noktasına ulaşmıştır.

Lenin'in ünlü "Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olamaz!" sözünü düstur bilen KSG Marksizm-Leninizm'in temel sorunlarına dönük gerek Marksistlerin bizzat kendi yazılarını ve gerekse bizim eski yazılarımızı bu sayfada yayınlayacaktır.

İRAN ÜZERİNE

1980 Sonu

Aşağıdaki üstünkörü değerlendirmenin yoldaşlara faydalı olacağını ümit ederim.

1- Şah'a karşı şehirlerde başlayan kitle hareketleri geniş boyutlara ulaştı.

2- Emperyalist güçlerin Ortadoğu'daki rekabeti, bu gelişen kitle hareketiyle de birleşince Rus çarına karşı İngiliz-Fransız emperyalistlerinin darbesine benzer bir durum yarattı.

Guadalupe'ta Şah'ın devrilmesi kararı alındı.

Ve gelişmekte olan kitle hareketinin gerçek bir halk devrimiyle sonuçlanmasını önlemek için Humeyni'nin -geçici ve kazanılması ümidiyle- başa geçmesi kabullenildi.

3- Geri bilinçli işçiler ve halk, kanlarının ürünü olan zaferi ve iktidarı kendi elleriyle mollalara teslim ettiler.

4- Şahın devrilmesi kırık bölgeleri ve ezilen milletleri harekete geçirdi. Ezilen milletler ayrılma değil, otonomi talebiyle harekete geçtiler.

5- "Devrimci molla"lar bu haklı milli hareketleri bastırmaya giriştiler.

6- Mollalar Şah'ın ordusunu parçalama, bu ordunun kalan kesimlerinin yönetimine kendi adamlarını geçirmeye ve bununla birlikte kendi ordularını oluşturmaya (Devrimci Muhafızlar) giriştiler.

7- Bugünün merkezi devletlerini yönetmek için PARA lazımdır. Para ise feodallerde değil, burjuvazide bulunur. Mollalar, burjuva Beni-Sadr'ı yönetime geçirmeye mecbur kaldılar. Bunu yaparken burjuvaziyi siyasi olarak zayıflatmak için ellerinden geleni de yapıyorlardı.

8- Müslüman komünist dahi olsa, ilerici, halk saflarında ne varsa saldırıya giriştiler.

9- "İslamik Cumhuriyet", mollaların ağırlığı ellerinde tutup, devleti ellerinde tutup, burjuvaziye hayat ve yönetim hakkı tanımak, onları akılları sıra kullanmak için formüle edilmiş bir yönetim şeklidir, Asıl yönelimi, işçilere, köylülere ve ezilen milletlere karşıdır.

10- İRAN-IRAK savaşından önce durum:

a- Kitle hareketlerinin durgunlaşması,

b- Milli savaşların kontrol edilebilir durumda olması,

c- Mollaların emperyalistlere karşı "aşırı" bağımsız hareket etmesi.

İşte İran-İrak savaşının ardında yatan şey - emperyalistler açısından İslamik Cumhuriyet'in bu eğilimine darbe vurmaktır. Mollalar, halka ve ezilen milletlere karşı savaşarak bizzat bunun imkanını yaratmışlardır. Ve onlar başka türlü hareket edemezler!

Bugün İslamik Cumhuriyet Parlamentosu'nda temsil edilen güçler şunlardır:

i) Racai (başbakan) ve İslamik Cumhuriyet

Partisi:

Parlamentoda en güçlü olan bu parti, yukarıda değinilen "bağımsızlık" eğiliminin temsilcisidir. İran-İrak savaşının da etkisiyle kendi içinde çatlamakta ve hızla değişmektedir.

Bugün mullaların içinde "anti-komünist bir İslamik Cumhuriyet'in ABD tarafından destekleneceği" görüşüyle hareket eden kesim ortaya çıkmıştır. Ve gelişmektedir. (Halkali veya Beheşti). Bunlar, mollaların burjuvaziyle birlikte hareket etmesi gerektiğini, burjuvazi üzerinden emperyalistlerin desteğini kazanmanın şart olduğunu gayet iyi biliyorlar. (İran, yiyeceğinin 2/3 ünü ithal eder. Tarım devrimi olmamış bu böyle olmak zorunda. Deyim yerindeyse tüm İran'ı Kurransah (petrol bölgesi) besler ve petrol parası olmamış İran devleti cüceye döner ve kolayca alaşağı edilir. Halk iktidarı hariç.)

Tüm partide bu yönde, bunu anlama yönünde bir gelişme var. Bizzat savaş sırasında sola karşı girişilen saldırı.

ii) Beni-Sadr, Bazargan, Gubzade... Cumhurbaşkanı olan Beni-Sadr, bugün Tehran dışında bir şehirden doğru savaşı yürütmekte. Savaşı, Şah'ın generallerini, subaylarını hapisten çıkarmak için kullandı -Mollalar bunu önlemedi, önleyemezdi- ve onları etrafında toparlıyor.

İran-İrak savaşında, emperyalistlerin İran açısından başarmak istedikleri, mollaların bağımsızlık eğilimlerini hizaya getirmek, mümkünse, onları yıkmak en kötüsü Beni-Sadr'ın gücünü arttırmak olarak özetlenebilir.

Halka ve ezilen milletlere dayanmamış mullalar bu gelişmeyi önleyemezler ve onlar halka karşıdırlar. Bu nedenledir ki tüm çabalarını halkı bastırmaya ve burjuvazinin gelişmesini yavaşlatıp onları kontrolleri altında tutabilmeye yöneltiyorlar. Savaş durmamış/emperyalist bankalardaki paralar geri alınmamış/emperyalistlerle ticaret yeniden başlanmamış mollalar bu yapmak istediklerini yapamazlar. Ve bunu ancak "hadlerini bilerek" yapabilirler.

II- Irak'ın İran'a saldırısının ardında tüm emperyalist güçler yatmaktadır. (Rusya? En azından haberdardılar ve önlemeye çalışmadılar.)

Hüseyin, Rusya ve Batı'yla (bilhassa Fransa), petrol parasının verdiği güç sayesinde bir arada iş yapmakta, deyim yerindeyse onları birbirlerine oynayabilmekteydi. Emperyalist güçlerin hoşlanmadığı bir pozisyon. İran'daki hükümetin "Şii devrimi" propagandası Hüseyin için içte problem yaratıyordu. Ve "fırsattan istifade" yeni bir muazzam petrol yatakları ele geçirmek, her en küçük burjuva devletin bile eğilimidir. Benim görebildiğim bu iki esaslı neden Hüseyin'i İran'la savaşa yöneltti. Bu yönde Fransızların, ABD, İngiltere ile el ele Hüseyin'e "hadi" dediklerini belirten laflar etti Beni Sadr.

Savaşta birbirleriyle mücadele eden, birbiriyle birleşen o kadar çok güç bir arada bulunmakta ki, bunlar arası ilişkiyi, gizli olarak yürütülen bu ilişkiyi, kesin olarak belirlemek imkansız.

Devamı sayfa 22'de

Sayfa 21'den Devam

Sadece şu söylenebilir: Tüm emperyalist güçler kendilerini, rakipleri aleyhine, İran ve Irak'ta geliştirmeye çalışıyor. Bunu doğrudan müdahale değil, dolaylı müdahale yoluyla yapıyorlar. İktidardaki güçleri kendi peşlerine takmaya çalışarak, kendi "kontak"larını güç kazandırmaya çalışarak, vb. Ve bu yapılırken tüm emperyalistlerin görünüşte anlaştıkları bir konu da hiç birinin doğrudan müdahaleye girişmeyeceği konusudur.

12- İran-İrak savaşı emperyalizme hizmet etmektedir. İran'da emperyalizm ile işbirliği - uşaklık - taraftarı güçler güç kazanıyor, mollalar da bu yönde gelişiyor. Irak'ta ise, Hüseyin emperyalist güçleri birbirlerine oynayabilme imkanını yitirip, sırtını dayayacak bir emperyalist güç bulmaya zorlanıyor.

13- Gerek devrim döneminde, gerekse bugün mollaları desteklemek, FÜ yoldaşların sandıkları gibi "emperyalizme darbe vurmak", "sakallı makallı şeylerden korkmamak" değildir.

Yoldaşlar, ya desteklemek, ya da devrilmesi için çağrı yapmak taktiklerini görebilmekte. Halbuki Bolşevikler 1917 Şubattan sonra "geçici hükümeti desteklememek" sloganını attılar. Ama "geçici hükümeti devirmek" sloganını atmadılar.

İran Komünistleri, devrimin başından beri Humeyni'yi desteklememeli, onun gerçek feodal yüzünü tüm zorluklara rağmen halka anlatmalı, onun toprak devrimini yapmayacağı, işçilerin haklarını gasp edeceği, milletlerin kendi kaderini tayin hakkını çiğneyeceğini ve giderek halka karşı burjuvaziyle ve onlar üzerinden emperyalistlerle el ele vereceğini bıkmadan usanmadan anlatmalıydı. İşçileri ve köylüleri silahlandırmalı, onları İran siyasetinde mollaların peşinde bir güç olmaktan çıkarıp, işçilerin önderliğinde bağımsız bir güç haline getirmeye yönelmeliydi.

Dün, mollaların taleplerini yerine getirmeleri ümidiyle, mollaların peşine takılan emekçiler; bugün mollaların giriştiği saldırı ve taleplerin yerine getirilmemesi üzerine, bu sefer de mollalara karşı bu talepleri savunduğu iddiasıyla "demokratiklik" palavrasıyla piyasaya çıkan burjuvazinin -Beni Sadr- peşine takılma eğilimi gösteriyor.

14- Savaşın yarattığı zor şartlar her geçen gün daha da kesin olarak şu iki zıt eğilimi açıkça ortaya koymakta:

1- Ya işçiler önderliğinde işçi-köylü diktatörlüğü,
2- Ya da Beni Sadr (veya başkası) önderliğinde, Şah'ın generallerinin ve feodallerin bu veya bu şekilde bir birliği. İran'ın tekrar emperyalist zincirin "tutarlı" bir parçası haline gelmesi.

Mollaların ortada durup, bu iki eğilimi birbirine oynama ve yönetimi elde tutma çabaları, her geçen gün daha da açıkça sırtan bir komediden başka bir şey değildir ve bizzat mollalar bunu kavramakta ve mollalar arasında 2. yönde eğilim gelişmektedir.

13- Gerek İran, gerekse Irak'ta savaş "iç savaş"a dönüştürülmelidir! Bunu başarmak için komünistler gayet esnek bir şekilde çalışmalarını sürdürmelidir.

14- Emperyalist işgal ihtimali, bu yönde çalışmanın önüne bir "öcü" olarak çekilmemelidir. Mollaların gücü, geri bilinçli İran halkını peşlerini takabilmelerindedir. İşte onlar, işçilerin, köylülerin ve ezilen milletlerin taleplerini yerine getirmeyerek bu gücü yitirmekteler. Bu talepler ancak işçi-köylü iktidarı şartlarında gerçekleşebilir. Savaş nedeniyle kitlelerin ihtiyacı

had safhaya varmakta ve böylece burjuvazi buna -geçici- bir "çözüm" (yiyecek temin edebilme) bulma, kitlelerin taleplerini savunma sahtekarlığıyla öne çıkıp kitleleri peşine takma imkanını yaratıyor/yapılması gereken işçileri ve köylüleri mücadele şekillerinde ani değişikliğe hazırlamaktır.

15- Yoldaşlarda Marks/Engels/Lenin/Stalin'i okuma çabaları gözleniyor ve bu iyi bir şey. Fakat bu yapılırken yoldaşlar daha işin başında olduklarını, gayet geri olduklarını kavramıyorlar ve dogmatizme, hem de en kötü türünden bir dogmatizme saplanıyorlar.

Stalin'in 1920'lerdeki Afganistan'la ilgili bir paragrafı alınıp bugünün İran'ına mal ediliyor. Bu dogmatizm, hem de en kötü türü! Neden? Çünkü iyi bir dogmacı (?) en azından şu soruyu da sorardı: 1920'lerin Afganistan'ı (ve Türkiye ve İran'ı) "ya hiç ya da hemen hemen hiç" sanayi proletaryasının bulunmadığı (Stalin) ülkelerdi. Bugünün İran'ı ise "belirli bir asgari sanayi proletaryasının" (Stalin) bulunduğu bir ülkedir. (Çin ve Hindistan gibi (1926)- Stalin) Ya işçi-köylü diktatörlüğü ya da "Mussolini gibiler"inin diktatörlüğü!

Marksist doktrin bir dogma değil, bir yol göstericidir. Bunun için Marksist doktrin kavranılmalı ve bu sonu gelişmeleri kavramamız için şaşmaz bir araç olarak kullanılmalıdır.

Ve yine yoldaşlar Lenin'in Pan-İslamizme karşı mücadele talebini unutarak kötü bir dogmacı

olduklarını ispatlıyorlar.

16- Pan-İslamizm (Humeyni, Kaddafi...) tüm dincilik (Papa ve Vatikan'ın son yıllarda yeniden canlandırılması) Pan-Afrikanizm, milliyetçilik, Kemalizm... "Güney'in", "3. dünyanın", "daha az gelişmiş ülkelerin", "bloksuzların bloğundaki ülkelerin", "doğunun geri bilinçli halklarının" emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı bağımsız tarihi eyleme girişmelerinin önüne dikilmeye çalışılan engellerdir. Bunlara son dönemde "sosyalist"ler de açıkça eklenmiştir. (Yugoslavya, Tanzanya, Hindistan, Etiyopya, Mozambik, Zimbabve). Bunlara karşı mücadeleye yan çizenler "siyasette gayet geniş yürekli" (Marks) olanlar, kendilerini kızıl boyayla boyamış küçük burjuvalardır. (Nikaragua)

Tüm bunlara karşı mücadele etmek komünistlerin görevidir. Bu mücadele bizim karşı devrim saflarındaki her türlü çatlakları usta bir şekilde kullanmamızı önlemez. Tam tersine, bunun ön şartını, bizim gücümüzü, yani işçi ve köylülerin bağımsız tarihi eylemini yaratır, onları burjuvazinin ve feodallerin (ve giderek küçük burjuvazinin) peşine takılmaktan kurtarır.

17- Mao Zedung'un ateşli savunucuları ile, Enver Hoca ve Enver Hoca'nın ateşli savunucuları arasındaki "taban tabana zıtlık"ın sadece görünüşte olduğunu, bunların özde aynı olduklarını daha önce belirtmiş ve örneklemiştim.

Ve işte İrani Nasıl da tam tamına çakışıyor bu bayların "taban tabana zıt" görüşleri!

E.K.I.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ BAŞLADI!

Satranç

Müzik

Tiyatro

Dans

Sinema

Eğitim Çalışmaları

**E.K.I.M. KURSLARI YENİ BİNAMIZDA
BAŞLAMIŞTIR. İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.**
Bilgi için: 0533 877 93 00
Adres: Şehit Erkin Hasan Sokak No:5 Kızıbağ Lefkoşe

E.K.İ.M. Satranç Birimi, "E.K.İ.M. Satranç Okulu'nun İlk Adımını Attı"

Geçtiğimiz yıl Haziran ayında, E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin yeni binasına taşınmasının hemen ardından tekrar kurs faaliyetlerine başlayan E.K.İ.M. Satranç Birimi, E.K.İ.M. Satranç Okulu'nun ilk adımını attı.

E.K.İ.M. yeni binasına taşındığında, hedeflerinden birisini de faaliyet alanlarının "okullaşması" olarak önüne koymuştu.

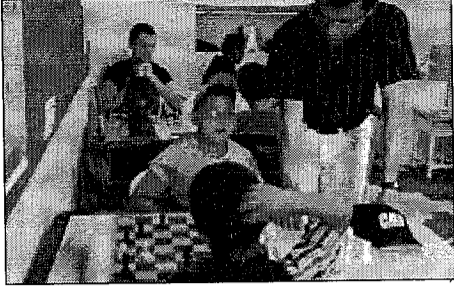
E.K.İ.M. Satranç Birimi, yeni binasında yeniden kurslarını başlattığı bu 1 senelik süre içinde yaptığı hazırlığın ve edindiği yeni deneyimlerin sonucunda, "E.K.İ.M. Satranç Okulu'nun" ilk adımını okulların yaz tatiline girdiği dönemden itibaren 3 aylık dönem için hazırladığı programla birlikte attığını belirtti.

E.K.İ.M. Satranç Birimi yetkilileri, Eylül ayının başına kadar olan süre içinde verilecek kursların, Satranç Okulu'nun ilk deneyimi olacağını belirterek, bu 3 aylık dönem içindeki performansın iyi değerlendirilmesi gerektiğini, önümüzdeki 3 aylık dönemden başlarıyla çıkıldığı oranda, E.K.İ.M. Satranç Birimi'nin gerekli hazırlıklarını yaparak önümüzdeki dönem bir okula dönüşeceğini kaydettiler.

E.K.İ.M. Satranç Birimi yetkililerinden aldığımız bilgiye göre, E.K.İ.M. Satranç Okulu'nun bu ilk adımı, yaklaşık 2 hafta önce 3 aylık dönem için çıkarılan bir eğitim müfredatıyla atıldı.

3 aylık programın içindeki 40 başlık altında toplanan eğitim müfredatının haricinde, yapılan programda satranç eğitimine dair ek yöntemlerin de ayrı bir başlıkta ele alındığı ve uygulanmaya başlandığı belirtildi.

Yetkililer ayrıca, Satranç Okulu için çeşitli eksiklerinin olduğunu, E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin üye aidatlarıyla ve bağışlarla geçinen bir

dernek olduğunu belirterek, Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültüre, sanata, üretime, paylaşıma, dayanışmaya duyarlı ve sistemin dayattığı yozlaşmaya karşı olan herkesten maddi ve manevi destek beklediklerini kaydettiler.

Hazırlanan programın içinde, öğrenciler ve aileleri için çeşitli ek faaliyetlerin de organize edilmesinin düşünüldüğü belirtildi. Bu faaliyetlerin içinde mümkün olduğu oranda müzikli geceler, geziler, piknikler, satranç sporu haricinde voleybol, basketbol, futbol gibi spor aktiviteleri bulunuyor.

Yetkililer ayrıca, E.K.İ.M. Satranç Okulu kursları için yeni öğrenci kampanyası başlattıklarını ve 6 yaşından başlayarak üst yaş sınırı olmaksızın ilgi duyan herkesin kurslara katılabileceğini belirttiler.

Bu 3 aylık dönem içinde kurslara katılan öğrencilere katılım ve başarı sertifikalarının verileceği de gelen bilgiler arasında...

Kurs ücretinin, maddi sıkıntılardan dolayı aylık asgari 5 YTL'den aylık asgari 10 YTL'ye çıkarılmak zorunda kalacağını da belirten yetkililer, aslolanın faydalı bir zihin sporu olan satranca ilginin artması ve eğitimin sağlam ve çok yönlü verilebilmesi olduğunu vurguladılar.

Kurslar, her Perşembe saat 16:00 - 18:30 arasında verilmektedir.

Kayıt yaptırmak isteyenler veya bilgi almak isteyenler için telefon:

0533 868 19 89

Tiyatro E.K.İ.M. Toplu Eğitim Dönemine Giriyor

Uzun zamandır maddi açıdan ve koşullarından dolayı çeşitli sorunlar yaşayan Tiyatro E.K.İ.M., bu dönem tiyatroya ilgi duyan herkesle birlikte bir eğitim dönemi içine girdi.

Oyun incelemelerinden tiyatro tarihine, dekor-kostüm tasarımından makyaja, pratik sahne çalışmalarından çeşitli başka aktivitelere kadar geniş bir alanı bütünlüklü olarak ele almaya ve eğitimini vermeye başlayan Tiyatro E.K.İ.M., ilgi duyan herkesi E.K.İ.M. Merkezi'ne bekliyor.

Tiyatro E.K.İ.M., başlattığı bu faydalı çalışmalarını şu sıralar durdurmuş olsa da, Tiyatro E.K.İ.M. yetkilileri en kısa zamanda çalışmalara tekrar başlayacaklarını belirttiler.

Tiyatro E.K.İ.M.'e çalışmalarında başarılar diliyoruz.

E.K.İ.M. Bağlama Kursları Devam Ediyor

E.K.İ.M. Merkezi'nde her Çarşamba saat 19:30 - 21:00 saatleri arasında verilen bağlama kursları devam ediyor.

İlgi duyan veya katılmak isteyenler E.K.İ.M. Merkezi'ne başvurabilirler.

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak, No: 5, Kızılbaş/Lefkoşa

E.K.İ.M. Her Perşembe Akşamı Sizi Bekliyor!

Ülkemizde ve dünyada olup biten sosyal, politik, ekonomik gelişmelere kayıtsız kalmayıp Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele saflarında yerini alan E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi, her hafta Perşembe akşamı saat 20:00'da E.K.İ.M. merkezinde tartışma ve sohbet geceleri düzenliyor.

E.K.İ.M. tüm işçileri, emekçileri, ilerici, aydın, demokrat, devrimci ve ülkesinde ve dünyada olup bitenlere duyarlı olanları ya da öğrenmek isteyenleri her Perşembe saat 20:00'da E.K.İ.M. Merkezi'ne bekliyor.

Bilgi için telefon: 0533 865 86 91

33. YIL MARŞI

- Bellapais o günden sonra sanat kerhanesine dönüştü. İşgal altında yaşadığının farkında olmayan veya olup da umursamayan sanatçılar, işgal generallerine Liszt çalmaya başladıkları günden sonra. Her konser sonrası, yüzleri örtülü, ahlâk masası ekiplerince zührevi hastalıklar polikliniğine götürülüşlerini düşünürüm. Beni doğrular gibi başlarını salları sıra serviler. Sahne, dağınık bir yataktır artık gözümde. Piyano, buruşuk bir peçete, gönderilen çelenkler bir doygunluk armağanı. Onlar bizim çocuklarımız. Bizden sonra fişlenme sırası çocuklarımızın. Gözlerim utançtan yerde, onurlu bir kanal arar parmaklarım kontrolde. Doğrularcasına söylediklerimi başlarını salları Türk-Sat'dan, sıra servileri Bellapais'in-

Bir gün askerler geldi.

Çekik gözlü, esmer, sarışın, uzun boylu, kısa dolgun yüzlü, çökük avurtlu, asık yüzlü, güleç, çirkin, yakışıklı, sıksa mavi bereli, kahverengi bereli, kırmızı bereli, siyah bereli M60'lı, personel taşıyıcılı, paraşütlü, yaya, dalgıç elbiseli.

Burnumun ucuna ucuna göstererek G3ü

'Seni' dediler 'Biz kurtardık'.

'Okkan kilo olacak, arşının metre'

'Ayrellin kuşkonmaz, Ayyorgin Karaoğlanoğlu, milin kilometre'

'Marşın 10. yıl marşı'

'Bayrağın çizgili'

'Anayasan idamli'

'Devletin, TMT tetikçilerinden oluşan yüksek anayasa mahkemeli'

'Şarkın, Girne'den yol bağladık Anadolu'ya'

Bir gün askerler geldi.

Adım değişti, şivem değişti, köyüm değişti
dillidüdüğüm değişti, ıslığım değişti, selâmım değişti
bakışım değişti, görüşüm değişti, yaklaşımım değişti
gülmem değişti, ağlamam değişti, sevdam değişti
şiiirim değişti
Ve sen değiştin.

Bakıyorum bakıyorum

bir türlü

çıkaramıyorum seni.

Anam mısın, karım mı, sevgilim mi, kızkardeşim mi,
Kuruçuşme'den kapatmam mı, Ömerge'den dostum mu?
ne yaptım ne ettimse hiç küsmeyen, parçalanmış yurdum mu?
'Kimlerdensin ya guzum?' mu diye sormalı şimdi sana,
'İşkembem ne renk lan senin annadın mı?' diye mi?

Benim, senin, yurdumuzun ve emeğin kurtuluşu için
ödevlerimiz vardır

yelin ne görevi varsa dönen değirmende, şişmiş yelkende
çekicin ne işi varsa sabırlı örste, kordan demirde
Bir kır gerillâsı gibi taştan taşta, tırnakların toprak,
tuştan tuşa, akar suya basar gibi postalların
zafer notaları dolarsa,
ıslak

ayın ruhu duymadan,
geceyi uyandırmadan
Barber'in adagio'su gibi örneğin
plâket, başarı ödülü, sanat elçiliği,
fiyonklu kurdelesinin üstünde 'Meclis Başkanlığı' yazan
sepet sepet kartvizitli tomurcuk güller için değil
özgürlük için çalarsa parmakların
seni yüreğim alkışlayacak.

Dvorak, Korsakov ve Rachmaninoff'tan anlamıyor onlar
omuzları teneke yıldız, şapkaları teneke mersin dalı dolu komutanlar
kükreyen kartondan aslanlar yani
motor evine bağlanmış yarı çıplak kadını
topuzla ezilmiş sınır gencinin başını
işgal bayrağına uzanmış parmakların kıvranışını
alkışları ayakta,
seni değil, ruhunu değil, sanatının inceliğini değil, kutsal emeğini değil.

Burunlarının ucuna ucuna göstererek Dünya Bankası'nı, IMF'i ve G8'i
'Sizi' dediler, 'Biz kurtardık'

USS Forrest Royal (DD-872)'yi D-353 Adatepe'ye

USS Charles H. Roan (DD-853)'ü D-351 Mareşal Fevzi Çakmak'a

USS Harwood (DD-861)'i D-354 Kocatepe'ye

USS Keppler (DD-765)'i D-355 Tınaztepe'ye çevirerek geldiler.

Sen sürgün, ben sürgün, yurdumuz sürgün.

Bir gün askerler geldi

Kaybolduğumuz gün.

Çocuklarımızın hangi geleceği
çizmelerini istiyoruz?

